

LÄPINKÄVIJÄ 2010

LAPINKÄVIJÄ

Sisällys

Puheenjohtajan puheenvuoro	3
Toimitukselta	3
Suden jäljillä Ilomantsissa	4
Muumi – hiihtokoulussa on kivaa	6
Polkupyörälaulu	8
Helluntaiseikkailu Lemmenjoella	10
Suomi meloi taas	11
Suomi meloo 2011 Turku – Espoo	11
Tätä kaikkea Suomi meloo on	12
Pyhiä polkuja pitkin	14
Majavasanastoa kaikista kielistä	16
Lemmenjoelle, Kultamaille!!	18
Keväinen remonttimatka Saarihelyyn	20
Vapepa toimii	22
Pyhät Polut	23
Syysloma Saariselällä	24
Liisan silmät	25
Ensikertalaisen kokemuksia hiihtovaellukselta	26
Ollinmajasta on moneksi	28
Mitä muuta puuhasteltiin	29
Ruskamelonta	34
Im Memoriam Aaro Suni (1937 – 2010)	38
Aaro Suni – Lapinkävijä	39
Tarina Äteritsistä	40
Lapinmajojen kuulumiset tältä vuodelta	41
Lapinmajojen arvontasäännöt	41
Lapinmajojen hinnat 2011	42
Jäsensihteerin terveisiä	42
Retkiä ja vaelluksia vuonna 2011	42
Toimintasuunnitelma vuodelle 2011	43
Vuosikokous 2010-11-18	44

Imatran Lapinkävijät ry:n
vuosijulkaisu, 54 vsk.

Kansikuva:
Puumalan Muuramäeltä
Kuvaaja: Raimo Verta

LAPINKÄVIJÄ

Toimitustiimi:
Arja Lifländer,
Tuula Rahkonen,
Jukka Kirjonen

Painopaikka Imatran Painotalo

Puheenjohtajan puheenvuoro

Säiden puoleen poikkeuksellinen vuosi on kulunut nopeasti. Talvi oli ennätysluminen ja kylmä pakkasjakso jatkui pitkälle kevättalveen. Ollinmajalla hiihtopäiviä kertyi ennätyksellisesti ja hiihtäjiä riitti huhtikuun puolellekin. Sisävihkoon kertyi hiihtäjien nimiä noin 5000.

Kesä taas oli pitkä ja helteinen – puhuivat vuosisadan hellekesästä.

Keväällä tehtiin viikon mittainen korjausmatka Saarihelyyn, jossa sauna ja kylpyhuone peruskorjattiin. Saarihelyn korjaustalkoot jatkuvat vielä yläkerran lattian ja rappujen osalta. Korjaus tehdään ensi vuonna viikolla 8.

Tammikuussa Suomen Latu järjesti Ollinmajalla Muumi – hiihdonohjaajien peruskurssin. Innokkaita kurssilaisia ympäri Etelä – Karjalaa oli kolmetoista henkeä. Emännät ja Ollinmajatoimikunta järjestivät kurssilaisille maittavat ruoat ja kahvit, sekä hoitivat muutkin järjestelyt hienosti.

Imatran Lapinkävijät järjesti Ollinmajalla Muumi – hiihdon peruskurssin lapsille. Kurssi oli suosittu, sillä mukana oli viisitoista lasta. Lisäksi osa vanhemmista seurasi opetusta ja toimivat samalla avustajina. Ollinmajatoimikuntalaiset ja emännät olivat myös tapahtumassa mukana tekemässä lasten latuja ja hoitamassa ruokahuoltoa.

Kulunut vuosi oli melkoisesti painottunut jäsenten koulutukseen. Suomen Punaisen Ristin EA1 ensiapukoulutukseen osallistui viisitoista jäsentä. Lisäksi kaksi jäsentämme kävi melontaohjaajakurssin ja yksi eräopaskurssin. Melontakurssilla koulutettiin kahdeksan melojaa.

Kaksoiskaupunki – pyöräilytapahtumaan 14.8.2010 osallistui noin 350 pyöräilijää. Imatran Lapinkävijät järjesti tapahtuman Imatran Urheilijoiden ja Imatran kaupungin kanssa, ja se onnistui hyvin.

Pyhät Polut ry järjesti kesällä vaelluksia Imatran ja Enonkosken välisellä reitillä. Vaelluksia oli viisi ja niillä yhteensä noin 150 henkilöä. Imatran Lapinkävijät osallistuivat tapahtumien järjestämiseen paikallisoppaina Kolmen Ristin kirkolta Jaakkiman opistolle. Kahdella vaelluksella oli Lapinkävijöiltä opas alusta loppuun saakka. Reitin varrella olevan Risuniemen tauko – ja ruokailupaikalla emäntätoimikuntamme hoiti vaeltajien ruokahuollon saaden vaeltajien ja järjestäjien antamat kiitokset hyvästä ruoasta.

Yhdistyksemme täyttää ensi vuonna 60 vuotta. Juhlia odotellen toivon hyvän toimintavireen jatkuvan yhdistyksessä edelleenkin.

Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta 2011 koko jäsenistölle perheineen!

Mara
puheenjohtaja

Toimitukselta

Tämä on poikkeuksellisesti jo toinen Lapinkävijä - lehti tänä vuonna. Viime vuoden lehtihän ilmestyi vasta tämän vuoden helmikuussa monta vastoinkäymistä nähneenä. Kirjapainossa riehunut sikainfluenssa sekä monet konerikot aiheuttivat viivästyksen. Tiedotustoimikunta ei pystynyt millään tavoin jouduttamaan prosessia. Hyvä vaan, etteivät lehtemme jutut vanhene!

Eipä niin pahaa, ettei jotain hyvääkin! Lehteä kyseltiin kovasti, joten saimme huomata, että sitä odotetaan ja luetaan.

Mutta, eteenpäin; yhdistyksemme ensi vuoden 60 - vuotisjuhlalehteen odotamme runsaasti aineistoa, jota voitte lähettää milloin vain. Ulkoasultaan lehti tulee olemaan tavanomaista juhlavampi, mutta sisällön tuottamiseen tarvitaan teitä, hyvät jäsenet.

Te teette lehdestämme Lapinkävijöitten näköisen, tiedotustoimikunta vain kokoaa aineiston lehdeksi. Juttujen, runojen, valokuvien, piirrosten lisäksi haemme kansikuvaehdokkaita.

Myös uusia tiedotustoimikuntalaisia tarvitaan! Ota yhteyttä, jos olet kiinnostunut lehden ja tiedotteiden tekemisestä sekä kaikesta näihin liittyvästä. Toimintaan saa pehmeän laskun osoitetarroja liimaamalla, mutta haasteita tiedotteiden ja lehden teossa löytyy, ja mikä parasta – tämä on hauskaa.

Uusille talkoolaisille lehden jakelijoina löytyy jatkuvasti hommia eri puolilta Imatraa. Iltalenkillä lehtinippu mukana voi yhdistää hovin ja hyödyn. Odotamme yhteydenottoja.

Suuret kiitoksemme kaikille tämän lehden tekemiseen osallistuneille.

Arja Lifländer

Susitaipaleen pitkospuilla. Jutun kirjoittaja Markku Miettinen jonon viimeisenä.

SUDEN JÄLJILLÄ ILOMANTSISSA 13 - 16.5.2010

Retkelle oli ilmoittautunut 16 innokasta patikoijaa. Matkaan lähdimme neljällä autolla. Heti helatorstaina pääsimme itse asiaan ja näimme oudot jäljet hiekassa. Ne varmistuivat suden jäljiksi viimeistään silloin, kun vertasimme kamerakuviamme Hannun paidassa olevaan painettuun suden tassun jälkeen!

Tapasimme matkallamme Maijan johtamat rinkkaretkeläiset. Joku heistä kertoi kuulleensa yöllä suden ulvontaa. Jäi selvittämättä, tapahtuiko tämä unessa vai valveilla.

Näimme kauneimmat harjut, järvet ja suot Susitaipaleella välillä Möhkö - Naarava. Hannu oli suunnitellut päivämatkat sopiviksi ja valinnut hienoimmat maisemat kohteiksemme. Kuljimme päiväosuudet vastakkaisiin suuntiin kahdeksan hengen ryhmissä ja tapasimme toisemme puolivälissä tulipaikalla, jossa söimme eväämme ja vaihdoimme autojen avaimet.

Olli hoiti suunnistuksen mallikkaasti. Hän löysi myös Gutzeitin varaston, jolta johti metsätie Käenkosken

puusillalle. Niinpä pääsimme katsomaan komeaa koskea myös siltä suunnalta. Käki tietysti kukkui tällä koskella, olihan kesäinen ilta! Molemmat vetäjät olivat koko ajan "kartalla", lisäksi Hannu oli kulkenut reitin aikaisemminkin Nikkasan Erkin opastuksella, joten turvallisessa seurassa olimme.

Mukava oli vaeltajan vaelttaa, kun aurinko paistoi vuoroin naamaan, vuoroin niskaan, ja lämmintä oli lähes 25 astetta. Näimme myös suomalaisen metsätalouden aikaansaannoksia eri vuosilta.

Mukana oli luonnontieteilijä Raija, joka tunnisti linnut viklosta taivaanvuohkeen ja kasvit vahverosta rahkasammaleeseen, luonnollisesti latinalaisine nimineen! Yritin siinä minäkin käyttää tietopankkia, jonka olin saanut 50 - luvulla Imatran Kaksois -Yhteislyseon biologian tunneilta, mutta mieleeni oli jäänyt vain *Taraxacum Officinale*.

Palattuamme majapaikkaan meitä odotti lämmitettyinä kaksi saunaa ja sen jälkeen maittava päivällinen. Käenkosken isäntäväki hoiti majoituksen ja muonituksen. Olimme majoittuneet tyylikkäästi 2 - 3 hengen huoneisiin ja kahden lakanan väliin, kuten tämän

Kaunisjärven laavulla.

ikäiselle sopiikin. Eväät olivat maistuvia ja päivälliseksi saimme muun muassa harvinaista herkkua, läskisoosia ja perunoita. Siinä sitä muisteltiin nuoruusvuosia, jolloin tämä soossi oli yleinen kotien ruokapöydissä.

Retki oli nimensä veroinen "Hiirenkorvaretki". Vaaleanvihreät Karjalan koivut saivat uudet lehtensä, jotka kasvoivat silmissä päivä päivältä suuremmiksi, jopa

sudenkorviksi.

Opimme lautturin taitoja ylittäessämme kaksi salmea. Kukaan ei pudonnut veneestä. Metsäautotien varressa oli myös outo kulkupeli, moottoripyörä! Se paljastui myöhemmin innokkaan lintukuvaajan menopeliksi. Vastaamme tuli kaksi muukalaista, jotka ilmoittivat olevansa Italiasta, Berlusconiin maasta. He olivat tulleet kuvaamaan karhuja. Kerroimme, että karhun kuvaaminen ei onnistu noin vain. Se vaatii jonkinlaisen haaskan, ja toiminta on matkailuyrittäjien bisnestä.

Hannu oli järjestänyt vaativan tietokilpailun. Kilpailu käsitti 32 tunnistettavaa valokuvaa, jotka hän oli ottanut eri puolilta Suomea, pääasiassa Lapista. Kohteena olivat aikaisempien retkien maisemat, majapaikat, kirkot ja sillat. Voiton vei Seijan joukkue, joka oli saanut vahvistukseksensä rinkkaryhmän konkarin, Kyöstin. Paljon tiesimme me muutkin, emme vaan saaneet kaikkea paperille. Olisiko kyseessä ollut hetkellinen "emmentaali"?

Kuten huomasitte, retkemme ei ollut "susi", vaan positiivinen kokemus vaeltelusta Karjalan kunnilla.

Kiitokset vielä kaikille mukana olleille. Toivottavasti tapaaamme uudelleen näissä merkeissä.

Markku

kuvat: Hannu Siira

Jorhonjoen ylitys ponttoonilautalla.

Hiihdon alkeet on opittu.

MUUMI – HIIHTOKOULUSSA ON KIVAA

Niiskuneidille sattui todella ikävä juttu Ollinmajan lastenladulla. Kukaan ei tarkkaan tiedä, koska hän siellä hiihteli, mutta häneltä katkesi helminauha. Kaikki helmet tippuivat ladun varteen. Voi, mikä suru!

Mutta ei hätää. Onneksi seuraavana aamuna paikalle tulivat Imatran Lapinkävijöiden Muumi – hiihtokoulun oppilaat. Koska aikaisemmin olimme oppineet laittamaan sukset jalkaan ja tasapainoharjoitukset oli tehty, kerroin lapsille tapahtuneen ja automaattisesti he kysyivät voisivatko he käydä hiihtämässä reitin ja etsiä Niiskuneidin rakkaita helmiä. Annoin luvan ja kohta metsästä alkoikin kuulua lasten iloinen huuto: ”Helmi on löytynyt”. Pian niitä löytyi lisää ja sitten hiihtokoululaiset hiihtivät onnellisina kertomaan, että helmet olivat löytyneet ja minkä värisiä ne olivat.

Näillä vetonauhoilla lapset sai upeasti hiihtämään. Joka kerta, kun lapset tulivat, heille oli erilaisia Muumi-aiheisia tehtäviä. Ohjaajana on erittäin hienoa nähdä, kuinka nopeasti lapset oppivat perustekniikat ja kuinka hienosti arimmatkin olivat mukana tehtävissä. Lapset ovat olleet todella reippaita ja innostuneita kursilla ja kehitystä on tapahtunut hurjan paljon.

Muumi – hiihtokoulussa opitaan paljon

Ohjaajia on mukana sen verran, että hitaammatkin varmasti ehtivät oppia kaikki asiat. Myös kertausta tehdään paljon, jotta tekniikat jäävät varmasti mieleen.

Osa lapsista saattaa tulla hiihtokouluun niin, etteivät ole koskaan laittaneet sukset jalkaan. Kaikki vanhemmat eivät hiihdä ollenkaan, mutta upeaa kuitenkin on, että vanhemmat tuovat lapset oppiin! Suomessa on kaunis luonto ja tällainen mahdollisuus, niin miksikäs sitä ei hyödyntäisi ja lähtisi raikkaaseen ulkoilmaan hiihtelemään. Viime talvena ilokseni huomasin, että osa Muumi – hiihtokoulun lasten vanhemmista innostuivat ostamaan hiihtovälineet myös itselleen. Se on minulle aina ”riemuvoitto”, kun saan innostuksen tartutettua myös vanhempiin.

Kun hiihtokoulu oli viime talvena alkamassa, kyselin ovatko lapset hiihtäneet aikaisemmin. Paras vastaus taisi olla seuraava: ”Yhden kerran hiihdin ja muistaakseni 950 kilometriä”. Siinäpä sitten oli naurussa pidättelemistä, kun puheet tulevat vielä niin uskottavasti. Opetustilanteissa lapsien suusta pääsee aivan ihania kommentteja. Ehkä siksikin hiihtokoulun pitäminen on niin mukavaa.

Muumi – hiihtokoulu koostuu neljästä kokoontumisesta. Ikähaarukka on 4 – 6 vuotta. Ihan ensimmäisenä opetellaan sukken osien nimet ja laittamaan sukset itse jalkaan. Myös sauvat opetellaan laittamaan oikeaoppisesti käteen. Hiihtokoulussa opitaan leikkien, laulujen ja lorujen avulla ensin pysymään pystyssä erilaisten tasapainoharjoitusten avulla, sitten hiihtämään ja hallitsemaan erilaisia hiihtotekniikoita. Ensimmäisiin, tärkeimpiin oppeihin kuuluu kaatuminen ja ylösnousu. Useinhan lapsilla menee hermo välittömästi, kun sukset ovat solmussa eikä pääse ylös. Toisen ja kolmannen kerran kokoontumisissa perehdytään vuorohiihtoon, tasatyöntöön, mäenlaskuun eri tekniikoin, sivuttain nousuun ja haaranousuun sekä tekemään askelkäänös kantojen ympäri. Neljäs kerta on sitten opittujen kertausta, makkaran paistoa, munkkia ja mehua. Jos mahdollista, Muumipeikkokin saapuu paikalle.

Loppuhuipennukseksi lapsille jaetaan upeat Muumeilla varustetut todistukset ja hihamerkit raikuvien aplodien saattelemana.

Tulevana talvena Imatralla on aikomus pitää aloittelijoille Muumi – hiihtokoulu I sekä jatkokoulutus Muumi – hiihtokoulu II, jossa kerrataan aikaisemmin opittua ja opetellaan astetta vaikeampia juttuja. Niitä ja talvea innolla odottaen!

Heidi Malinen

Kuvat: Arja Lifländer

Tyylinäyte

Makkaranryönnin lomassa ehdittiin ryhmäkuvaan. Pyöreänpullea Muumi on sutjakoitunut kovasti hiihtämällä.

POLKUPYÖRÄLAULU 2010

Sävel: "Pappa lupas talon laittaa..."

1 Polkkupyörän kunnostimme sillä näin me ajellaan. Imatralta eri suuntiin tiet vie meitä kulkemaan.	5 Vielä poljettiin sunnuntaina kohti Ruokolahtee. Äitsaaren kierroksessa oli monta mäkkee.	9 Sunnuntaina elokuussa museotietä poljetaan. Sitten mennään lammastarhaan perheonnea katsomaan.
2 Keväällä jo toimikunta miettii retkisuuntii. Kesäajan maanantai-illoin poljetaan eri kuntiin.	6 Rajalta ja Karhusuolta Linnavuorelle mennään. Hiekkalinnna Lappeenrannas sunnuntaina nähdään.	10 Jälleen koittaa suuri päivä Svetogorskiin mennään. Tullimiesten tarkat silmät katsoo siunkii nennää.
3 Kypärä on pakollinen se on halpa turva. Jonossa on syytä ajaa tästä muistuttaa Irma.	7 Sapulanlahdelle Karsturantaan Saimaan rannalle uimaan. Hiekkatiellä matka taittuu turvavälit kun muistaa.	11 Syksyn tullen Lammassaareen vielä kerran poljetaan. Makkarat ja kahvi maistuu kera konjakin palkitaan.
4 Räikkölässä, Puntalassa, sekä Aholassa. Rauha, Tiuru, Joutsenranta, kohteet toukokuussa.	8 Heinäkuussa taidetieltä matka jatkuu Joutsenoon. Nuijamaalta Lappeenrantaan Saimaan kanavaa seurataan.	12 Tule polkemaan sisko, veli vielä kerran jaksaa. Ryhmähengi kohoaa ja vastuu toisesta kasvaa!

Riimitteli Anna-Maija
Kuvat: Olli Savolainen

Vaalimaalle pitkin Saimaan kanavan rantaa.

Taukopaikkana Konnunsuon baari.

Matkan jatkuessa tarvittiin pientä lautta.

HELLUNTAISEIKKAILU LEMMENJOELLA

Kerran Anja-vaimon kanssa Lappia kiertäessämme poikesimme Lemmenjoelle, missä emme olleet aiemmin käyneet. Nukuimme teltassa ja heräsimme tihkusateeseen helluntaiaamuun. Aamukahvit keitettyämme lähdimme tutustumaan ympäristöön ja tapasimme joen rannassa paikallisia asukkaita. Siinä jutustellessamme paikalle tuli bussilasti venäläisiä turisteja. Kuulimme, että heidät viedään moottoriveneillä autiotuvalle, joten pysyimme päästä mukaan.

Moottoriveneestä näki hyvin maisemia joen molemmille puolille. Jäälauttoja ajelehti vielä joessa. Lähtö tuli niin äkkiä, että meille ei tullut mukaan ruokaa, juomaa eikä retkivarusteita. Tosin meillä oli lämpimät vaatteet päällä, toisin kuin turisteilla, joille piti ennen lähtöä etsiä lämmintä ylle. Venäläisille oli tuvalla varattuna lohikeitto, jota he onneksi tarjosivat meillekin.

Kävimme tutustumassa läheisiin vesiputouksiin. Matkalla vastaan juoksi kolme likomärkää vaeltajaa kumisaappaat käsissään. He olivat ylittäneet joen jossakin putouksen seudulla. Putoukset olivat komea nähtävyyt.

Paluumatka patikoiden

Olimme katsoneet kartasta, että polku menee joen vartta lähtöpaikalle. Karttaan oli merkitty kaksi ylityspaikkaa. Päätimme lähteä kävelemään takaisin noin kymmenen kilometrin matkan.

Muutaman kilometrin käveltyämme huomasimme, että olimme melko varmasti kävelleet ensimmäisen ylityspaikan ohi. Muistimme, että se oli lähellä autiotupaa. Päätimme jatkaa kävelyä, olihan toinen ylityspaikka vielä edessä. Kävelimme edelleen kaunista rantamaisemaa, joka oli lumesta sula. Ylitimme monta puroa, jotka kuohuivat komeasti koskien lailla. Syömistä meillä ei edelleenkään ollut, mutta puroissa oli raikasta vettä. Taukoja ei koleassa ja tihkusateisessa säässä tehnyt mieli pitää.

Yllätys vastassa

Sitten eteen tuli kovasti kuohuva puro, jonka ylitysiltaan oli vain yksi koivun runko. Kävely-yritys hirtti. Takaisin edelliselle ylityspaikalle oli matkaa jo lähes kymmenen kilometriä. Ehdotin, että ylittäisimme puron kuljettamalla itsemme istuma-asennossa koivun rungolla. Menin edellä kuohujen hipoessa saappaiden teriä. Anja katseli vähän aikaa kuohuvaa puroa ja seurasi sitten perässä. Vahinko, että ei ollut kameraa matkassa.

Parin sadan metrin päässä tuli vastaan joen ylityspaikka. Yllätykseksi se olikin kahlauspaikka. Siihen aikaan vuodesta ei ollut mitään mahdollisuutta mennä Lemmenjoen yli kahlaamalla. Ei ollut muuta mahdollisuutta kuin kääntyä takaisin. Kuohuvan puron ylitys onnistui nyt jo rutiinilla.

Ajastaan olimme ensimmäisellä ylityspaikalla ja onneksemme vene oli samalla puolella jokea. Joen toisella puolella oli vielä lunta maassa. Lumessa kulki käytetty polku, eikä kävely ollut yhtä helppoa kuin sulalla puolella. Emme olleet koko kävelymatkalla nähneet yhtään kulkijaa, mutta tämän polun varressa oli yksi telta. Vaellusporukka oli jäänyt odottamaan sään paranemista.

Kunnia vaimolle

Saavuimme kymmenen aikaan illalla teltallemme, saimme kuivat vaatteet päälle ja pääsimme pujotautumaan lämpimään yhteiseen makuupussiin. Noin kolmenkymmenen kilometrin taival oli takana.

Hyvin siitä selvittiin. Olimme vielä nuoria, alle kuusikymppisiä. Se oli meidän yhteisten retkiemme suurin moka. Vaimon kunniaksi on sanottava, että yhtään poikkipuolista sanaa ei matkalla kuulunut.

Leo Tolvanen

STORAENSO

SUOMI MELOI TAAS

Jo 26 kertaa on Suomea melottu ristiin rastiin Suomi Meloo-viikon nimissä. Tapahtuma on nähnyt nousun, huippuvuodet ja nyt jo pienen tasanteen, hiipumisestakin voi puhua, koska osallistujamäärä on laskenut. Tapahtuma kaipasi nyt jonkinlaista uudistumista.

Huippuvuosina saattoi jollain osuudella olla vesillä yli 200 kanoottia. Se oli jo sellainen kolonna, että vaihtopaikat kävivät ahtaiksi eikä melontareitin varrelta löytynyt rantatauolle paikkaa. Tänä vuonna osallistujia oli vielä riittävästi, mutta enää tapahtuma ei voi supistua, tai sitten se kuihtuu kokonaan pois.

Lammilta Poriin

Tämän vuoden Suomi Meloo starttasi Hämeenlinnan Lammilta ja kierteli Hämeen vesiä Valkeakoskelle ja sieltä Poriin. Melko perinteisen melontaviikon suolana oli nuori turvaryhmä. Vuosikausia melojien turvallisuudesta vastannut Padasjoen Ladun ryhmä oli tehnyt sukupolvenvaihdon ja turvaryhmä oli nuorentunut kertarysäyksellä. Tehtävää hoiti Vierumäen urheiluopiston liikunnanohjaajien opiskelijaporukka ja näytti siltä, että kokeneet turvaryhmäläiset toimivat vielä nuorten tukena. Oli oikein piristävää nähdä nuoria valvomassa meidän tätien ja setien melomista. Näytti noita nuoria kyllä joskus kovasti nukuttavan yösuuksilla. Kunpa vain melomaankin saisi nuoria!

Mitä tehtäis?

Yrittäkääpä nuoremmat keksiä, mikä saisi teidät lähtemään viikoksi melomaan Suomen sokkeloisiin vesiin. Ei varmaankaan leppoisa eläkeläisvauhti, ei taukopaikan grillimakkarat ja nakkisopat, ei haaleat saunat ja kylmät pesuvedet eikä melajuhlan diplomisulkeiset ja lavatanssit. Vaan mikä? Meille mukana pitkään olleille riittää, että pääsee irti arjesta ja saa olla mukana.

Ensi kesänä merelle

Jämähäntäneestä olomuodostaan huolimatta Suomi Meloo on loistava tapahtuma nähdä kotimaata toisesta perspektiivistä. Ensi kesänä viikko alkaa Turusta ja etenee rannikon tuntumassa Espooseen. Joukkueesta aina yksi tai kaksi meloo ja muu porukka ajaa autolla ja tekee huoltotöitä. Melominen on sitä luksusta, autojen siirtäminen, leirien pystyttäminen ja muut maatyöt ovat sitten niitä pakollisia kuvioita.

Leiripaikoilla voi harrastaa kaikkea mukavaa toisten joukkueitten kanssa, pelejä, grillausta ja valitettavasti joskus myös juopottelua. Tästä viimeksi mainitusta harrastuksesta on onneksi ollut hyvin vähän harmia koko tapahtuman aikana.

Reitin varrella on varmasti paljon mielenkiintoisia paikkoja ja myös ihmisiä. Viikko on varma tapa päästä irti arjesta, jo toisena päivänä unohtaa, mikä viikonpäivä on ja mistä ollaan tulossa tai minne menossa.

Päivä, pari päivää, koko viikko

Ei meidän joukkueemme ihan eläkeläisporukka ollut. Karhu-muori Ritvan ja -vaari Sepon seurassa olivat myös nuoremmat Karhut, Teemu ja Hanna sekä pikkuinen Pihla. Työelämässä tiukasti mukana on myös kipparimme Juha Vainikka, samoin Tarja. Minä olin mukana alkupuoliskon, sisareni Arja loppupuoliskon ja Tiina ja Jari kävivät melomassa Kokemäenjoessa. Näinkin viikkoa voi meloa, osan tai osuuden.

Suosittelen lämpimästi jokaiselle, jolla on sen verran melontakokemusta, että pystyy melomaan kaksikolla porukassa 20-30 kilometriä. Iltamelonnoissa sitä kokemusta karttuu.

Tuula Rahkonen

kuvat Juha Vainikan kokoamasta kansiesta

SUOMI MELOO TURKU – ESPOO 11. – 17.6.2011

Suomen Turun juhliessa Euroopan kulttuuripääkaupunkivuottaan, starttaa 27. Suomi Meloo kanoottiviesti Aurajoelta 11. kesäkuuta viikon mittaiselle meritaipaleelleen. Reitin 30 viestiosuutta – tuulille alttiit ulapat, suojaisat saaristoreitit ja Tammisaaren melajuhlan läpikäytyään melontaviikko päättyy perjantaina 17. kesäkuuta Globbenin satamaan Espoossa. Imatran Lapinkävijöiden joukkue osallistuu kanoottiviestiin. Joukkueen kokoa Juha Vainikka. Ilmoittautuminen 30.4.2011 mennessä puh. 0400 857080 tai juha.vainikka@pp.inet.fi.

Tätä kaikkea suomi meloo on:

AUTOKULJETUKSIA

EVÄSTAUKOJA

NUORIA RENTOJA TURVARYHMÄLÄISIÄ

ODOTUSTA

JÄ MELOMISTA.

www.sportia.fi
Sportia
KISA

LAPPEENTIE 41, 55100 IMATRA / 020 - 7890560

PYHIÄ POLKUJA PITKIN

Viime kesänä toteutui jälleen yksi Jantusen Tuomon ehtymättömän ideavaraston tuote, suomalainen pyhiinvaellus. Ei Tuomo yksin tätä tuotetta ollut kehittelemässä, Pyhät Polut ry:ssä on muitakin jäseniä. Meille latulaisille Tuomo on kuitenkin tutuin. Hänen visionsa on, että jonkun vuoden päästä satoja tuhansia ihmisiä vaeltaa omatoimisesti Imatralta Enonkoskelle merkittjä polkuja pitkin kuin Santiago de Compostelassa konsanaan.

Ensimmäisenä kesänä kuljettiin pääasiassa ryhmässä, joita yhdistyksen järjestämänä oli viisi. Kesäkuun alkupuolella lähti neljä eri ryhmää peräkkäisinä päivinä. Järjestäjien tarkoitus oli järjestää yksi vaellus, mutta ilmoittautuneita oli niin paljon, että lopulta järjestettiin viisi, joissa oli yhteensä noin 150 vaeltajaa.

Imatran Lapinkävijöiden retkeilijät osallistuivat kaikkien vaellusten ensimmäiselle etapille paikallisoppaan tehtävässä. Matkalla Kolmen Ristin Kirkolta Jaakkiman opistolle paikallisopas kertoi Imatrusta, kohdalle satuvista nähtävyyksistä ja luontoilmiöistä.

Tärkeä ja myös rankka tehtävä oli emäntätoimikunnan ylläpitämä taukokeidas Risuniemen luontopolun tulipaikalla, jossa vaeltajille tarjottiin nokipannukahvia, savustettua kalaa ja muita tykötarpeita. Vaeltajat olivat palvelusta yllättyneitä ja kiitollisia.

Lapinkävijöitä oli mukana myös osallistujina ja minulla oli suuri ilo ja kunnia toimia viimeisen, eli elokuun vaelluksen oppaana koko matkan ajan. Pääoppaana tuolla vaelluksella oli Pentti Holi, joka on sekä pappi että Israelin valtion virallinen opas. Kolmantena oppaana meidän vaelluksellamme oli uusi projektipäällikkö Mari Parkkinen, joka toimii tällä hetkellä Imatran seurakunnassa pappina.

Pyhiinvaelluksesta kun on kyse, niin hengellisyys, Jumala ja Raamattu olivat matkalla mukana. Joka aamu oli aamuhartaus ja illalla iltahartaus, pitkin päivää veisattiin ja mietiskeltiin. Joka päivä yritettiin järjestää hiljaisia taipaleita, jolloin oli tarkoitus pohtia omia hengellisiä asioita. Se oli erittäin terveellistä. Ehkä vielä enemmän pitäisi johdatella hiljaisuuteen laskeutumiseen, se voisi kyllä olla enemmän teologin tehtävä kuin tällaisen maallisen oppaan.

Oronmyllyllä oli vaeltajien oma messu, Kerimäen kirkossa oli kaikille avoin viikkomessu ja lopetusmessu oli Enonkosken kirkossa. Lähtiessä KRK:ssa oli lähtösiunaus.

Kaiken kaikkiaan Pyhät Polut vaellus oli sisällöltään vahva. Kuljettiin hienoa Eteläkarjalaista ja Eteläsavolaista maaseutua, metsäteitä ja –polkuja, kylän raitteja ja vähän jopa asfalttitiien laitaa pitkin. Väliillä oli rankkaa, välillä jopa hirmuisen rankkaa, kun helle painoi. Syötiin eväitä metsässä, puiston penkillä tai kylän kioskillä. Tavattiin mielenkiintoisia paikallisoppaita, jotka kertoivat tarinoita omista tutuista paikoistaan. Paikalliset ihmiset tulivat juttelemaan ja jotkut jopa kutsuivat omalle pihalleen virkistäytymään. Kirkkoveneelläkin soudettiin Punkaharjulta Kerimäelle. Iltaisin aina rauhoituttiin yhdessä ja nukuttiin erilaisissa palvelupaikoissa. Huoltoauto kuljetti tavarat, päivän matkalla mukana oli vain pikkureppu.

Suosittelen Pyhät Polut vaellusta. Kyllä sen voi vaeltaa pelkästään liikunnallisena suorituksena, mutta hengellisenä kokemuksena siitä saa paljon enemmän.

Ensi vuonna Lapinkävijöitä tarvitaan lisää sekä paikallisoppaina että kahvinkeittäjinä. Kannattaa osallistua.

Tuula Rahkonen

Kolmen Ristin Kirkon suntio ja erämies Pekka Tirronen oli koristellut kirkon upeasti teemaan sopivaksi. (Kuva Pekka Tirronen)

Vaellussauva-aihiot vielä odottavat vaeltajia. (Kuva Pekka Tirronen)

Imatran Lapinkävijöiden ahkera ja palveluhenkinen joukko Risuniemen tulipaikalla. Vasemmalta Hannu ja Sinikka Siira, Paula Kaksonen, Sirkka Ruokolainen ja Osmo Kaksonen (Kuva Hannu Siira)

MAJAVASANASTOA KAIKISTA KIELISTÄ

Kun sovin viime talvena Tuomo Jantusen kanssa, että toimin Pyhät Polut vaellusten ryhmien huoltomiehenä kesällä 2010, lupasin samalla, että käyn läpi Imatran - Enonkosken välin paikannimistöä ja avaan reitin varren arvoituksellista sanastoa.

Huomasin, että reitin varren lampien, järvien, purojen ja soiden nimistössä toistuu muutamia sanoja, joiden täytyy tarkoittaa majava - nimistä eläintä tavalla tai toisella. Kun aloin vertailla noita sanoja Euroopan ja Aasian varsinaisiin majavaa tarkoittaviin nimityksiin, sekä turkista, eläintä, otusta ja jyrtsijää tarkoittaviin sanoihin, tein aivan ällistyttävän löydön: Suomen lampien ja järvien nimistössä löytyvät nuo majavaa viittaavat nimitykset lähes kaikista Euroopan ja vähän Aasiainkin kielistä. Muinaiskansat eivät kutsuneet tärkeitä riista-eläimiä eikä petoeläimiä niiden varsinaisilla, oikeilla nimillä, vaan käyttivät niistä puhuessaan monenlaisia kiertoilmaisuja. Suomen majavalammet ovat siis laaja kansainvälinen majava - ja turkissanaston sanakirja.

Majavan nimityksiä on noin 150 kappaletta erilaisina nimityksinä, joista vain sanat majava, maja, majova, majoava, majua, majuu ja muutamat saamenkieliset nimitykset ovat ennestään tunnettuja suomalaisia nimityksiä. Ainoa muista kielistä tullut, ennestään mainittu ja tunnettu majavan nimitys tšekäläisessä paikannimistössä on sana biur, jonka Ruben Erik Nirvi mainitsi kirjoituksessaan Kadonneita turkiseläimiä 1980-luvulla.

Kaukaisin nimitys majavalle on Baktrian maakunnasta Keski-Aasiasta muinaisiranin avestan kielen sana bawra, bauri, joka esiintyy Kotkassa Paurinkorven nimessä ja Enonkosken Koloveden alueen Paurunlammen nimessä.

Näitä majavan nimityksiä esittelin jo kesällä Ruokolahden Myllylammen ja Parikkalan Pörolammen rannalla Pyhät Polut - retkiporukoille. Nimityksistä on tarkoitukseni kirjoittaa osuudet siihen Pyhät Polut reittiselostuskirjaan, joka on vireillä.

Imatra - nimeä kosken nimenä ovat monet kielen-tutkijat yrittäneet selittää, mutta eivät ole löytäneet nimelle yksiselitteistä selitystä. Vuonna 2002 julkaistu Suomalainen paikannimikirja esittää, että nimi on vanha, sillä Imatra mainitaan Kalevalan muinaisrunoissa yhtenä suurena koskena Suomessa: 'Ei ole Vuoksen voittanutta, ylikäynyttä Imatran'.

Viljo Nissilä vertaa Imatra-nimeä Kuolan niemimaalla olevaan Imandrajärven nimeen.

Vuoksen nimelle annetaan selitys, että vuoksi tarkoittaa suurta, yleensä voimakkaasti virtaavaa jokea.

Mutta kun lukee tarkasti Enst Fraekellin sanakirjan Litauishes etymologisches Wörterbuch (1962 -1965) – netilläkin luettavan kirjan - löytyy selitykset nimille

Metsänhoitaja Ilmari Kosonen Jyväskylästä toimi huoltomiehenä viime kesän Pyhät Polut – vaelluksilla. Hän on paneutunut vanhaan paikannimistöön ja avannut muun muassa eri kielistä kulkeutunutta majavasanaa lampiemme nimistössä.

Imatra ja sanalle vuoksi, sillä ne ovat molemmat Lietuan balttikieltä.

Verbin matyti eli nähdä yhteydessä Freankell esittää sanan imatruys, joka tarkoittaa näyttävä, mahtava. Sana vöks tarkoittaa 'syöksyvirtaa'.

Sanayhdistelmä imatrus vöks tarkoittaa siis suomeksi mahtava vesivirtaus. Näin yksinkertainen on siis tuo Imatran ja Vuoksen nimien selitys.

Käsitteet Lappi ja lappalaisen ovat myös askarruttaneet satoja Suomen ja muidenkin maiden tutkijoita.

Lappalaisella tarkoitettiin kauan saamelaista, mutta sittemmin huomattiin, että saamelaiset eivät ole mitään lappalaisia, vaikka Lappi on heidän asuinmaataan.

Käsitteet Lappi ja lappi selviävät nekin balttikielten sanastoista. Kun saksalaisritarit olivat valloittaneet muinaispreussilaisten maat tuon Veikselin itäpuolelta vuonna 1282, joku kirjanoppinut oli laatinut 1300 -luvulla 804 sanan saksa – muinaispreussi - sanakirjan saksalaisia kauppamiehiä varten.

Yhtenä tuossa niin sanotussa Elbingin sanakirjassa on preussikielen sana labbis tarkoittaen tavaraa, luonnontuotteita.

Sana lappi tarkoitti siis niitä luonnontuotteita, joita nuo Baltiasta tulleet kauppiat ostivat vaihtaen niitä etelästä tuomiinsa tavaroihin. Ja tuo lappi-sana tarkoitti myös niitä nautintamaita, joita noilla tulokkailla ja muillakin oli hallussaan kauppa - ja verotusalueinaan.

Käsite lappalainen tarkoitti sitten minkä etnisen ryhmän asukasta tahansa, joka vielä kävi kauppa hankkimillaan luonnontuotteilla. Ja kun viimeksi juuri Lapin asukkaat tätä tekivät, heidän maansakin sai tästä tuon nimen Lappi ja asukkaat nimityksen lappalainen.

Ilmari Kosonen

Imatran Painotalo Oy

Puh. 020 743 2310 Fax 020 743 2311

tuotanto@imatranpainotalo.fi

www.imatranpainotalo.fi

**kirjapainotyöt - väri- ja mustavalkotulosteet
lomakkeet ja kirjekuoret - käyntikortit - suunnittelu - www-sivut**

IMATRAN ELÄINKLINIKKA

**Pienel. erikoiseläinlääkäri Sarkanen
Tarkastamonkuja 3, 55800 Imatra
puh. 05-473 4200**

- kaikki perus- ja erikoiseläinlääkärin palvelut
- silmätarkastukset ja lonkkakuvaukset
- luunmurtumat, ortopedia ja tähytykset
- sydämen ultraäänitutkimukset

Päivystyspuhelin 0600 142 44

LEMMENJOELLE, KULTAMAILLE!!

Auton nokka kohti Lemmenjokea; osalle porukasta tuttu paikka, osalle uusi tuttavuus, mutta kaikilla odottava mieli.

Njurgalahdessa heitimme rinkat selkään. Aurinko paistoi ja oli mitä parhain vaelluskeli. Kaunista harjumaisemaa riitti Sotkajärvelle asti, mihin teimme leirin ajoissa, koska takana oli ajoyö. Halukkaat kävivät huiputtamassa Joenkielisen ja ihäilemassa ylhäältä avautuvaa karua ja kaunista jokimaisemaa.

Aamuaurinko herätti meidät ja paistoi iloksemme koko päivän. Kulku sujui joutuisasti kauniissa puistomaisemassa hyvää polkua pitkin. Joen ylitimme käteväällä venelossilla.

Maanantiaamuna tihutti vettä, mutta Jäkälä-äytsi oli karun kaunis sateessakin. Morgamojan Kultalaan mennessä tihku hellitti, ja osan porukan iltakävely suuntautui Kultaliiton kaivaukselle. Takaisin tullessa tapasimme jänkhää pitkin pyöräilevän kullankaivajan, joka juttuhetken päätteeksi kutsui meidät seuravana päivänä vierailemaan kaivauksellaan. Sehän sopi, koska

tarkoitus oli muutenkin pitää rinkaton päivä ja käydä tutustumassa kaivauksiin.

Tiistiaamuna aurinko paistoi pilvettömältä taivaalta. Ensin kävimme katselemassa konekaivauksia. Aika hurjan näköisiä kuoppia, monttuja ja koneita. Kaivajat olivat juttutuulella ja saimme mielenkiintoista tietoa heidän työstään ja siitä, miten isot koneet on sinne tuotu. Kultahippujakin nähtiin, kuvata sai mutta ei koskea.

Vastapainoksi oli mielenkiintoista mennä käsin tehtävälle kaivaukselle. Siellä oli tapaamamme pyöräilevä kaivaja Markus työssään. Kultaa hän on etsinyt valtauksellaan jo 24 vuotta. Kivistä oli tehty penkereitä virtauksia ohjaamaan ja pikkupurot menivät milloin mitenkään riippuen kaivauskohdasta. Hän näytti, miten huuhdonta sujuu, hippuja näytti löytyvän ja korukiviäkin siinä samalla. Mukaan meille lähti edoniitti, vihreä korukivi. Kodassa hän vielä keitteli meille nokipannukahvit ja sitten oli aika sanoa isännälle suuret kiitokset.

Jäkäläpään lentokentän ja kirjaston kautta matka jatkui takaisin Morgamojalle lettuja paistamaan. Tällä

Nuotilla fiilistellessä paistuu lettu jos toinenkin.

kertaa oli myös makkaraa, liha- ja riisipiirakkaa sekä ruisleipäätarjolla? Osa porukasta tuli Äytsin huipun kautta ja Pihlajakurua kiivetessä menimme kullankaivajien kämpän ohi. Tervehdimme, kuten kaikki täällä tekevät, ja samantien he tuputtivat meille ruuat. He olivat juuri lähdössä pois, pakkasivat mönkijöitään ja tyhjensivät varastojaan eivätkä halunneet heittää hyvää ruokaa hukkaan. Niin veimme viemisiä leiriin, tosin ei heti kerrottu, mistä ne oli saatu. Kaikkea sitä voi erämaaasta löytyä!

Seuraavan päivän reitti kulki Petronellan kukkuloiden taakse ja Ruihtuäytsiä pitkin Ollikaisen kultapaikan vierestä. Näimme liikettä mökillä ja tarkoitus oli mennä häiritsemättä ohi. Kämpästä tuli kullankaivaja ja kysyi, olinmeko eksyneet. Hänen aikanaan kukaan ei ole tarkoituksella mennyt kämpän ohi, vaan ovat olleet eksyksissä.

Jutusteltiin taas aikamme, ja hän kertoi oman paikkansa tarinan. Sitten jatkoimme matkaa Ruitoskaidin rinteellä ja vielä ennen yöpaikalle saapumista vaelsimme "etelän kultapoikien" valtauksen ohi. Pojat olivat laulu- ja juttutuulella ja ihmettelivät, mistä tulimme, koska heidänkään oloaikanaan ei porukoita ole ohi kulkenut. Yksi "kultapojista" oli kotoisin Saareksinmäeltä!

Aamulla matka jatkui Kultasatamaan ja Ravadasjärvelle. Maaruska oli kaunista, värit jo voimakkaat ja sade vielä raikasti niitä. Sade ei haitannut, koska kampeet saataisiin kämpällä kuivaksi! Iltakävelyllä kävimme Ravadaskönkäällä ihailmassa kaikki kosket.

Aamulla oli laiska herätys, koska ei tarvinnut kuin kiivetä veneen kyytiin puolelta päivin.

Lemmenjoki oli tyyni, punakeltaiset joenrannat heijastuivat veteen, niin maisema hyvästeli meidät vaeltajat!

Vaeltajien mieliin jäi enemmän kuin mitä kirjoittaa saattaa - vaelluksesta, maisemista, päivien aikana koetusta yksin ja yhdessä, iltanuotioiden tunnelmasta.....

Muistelmat kirjoitteli Nanna, ja mukana matkalla olivat myös Eeva, Topi, Tiina, Tuomo, Kake, Hannu ja Esko

Onko möhkäle Markuksen kädessä kultaa?

KEVÄINEN REMONTTIMATKA SAARIHELYYN

Edellisen kevään remonttimatkan ja vuoden aikana kartoitettujen korjaustarpeiden takia tämän kevään remonttiryhmä kasattiin talven aikana Saarihelyyn lähtöä varten. Kohteena oli sauna - ja pesutilojen kunnostus sekä erilaisia muita töitä. Talven aikana oli tehty kustannusarvioita sekä hankittu tarvikkeita ja varattu erilaisia työvälineitä.

Lähtöpäivä koitti toinen päivä toukokuuta. Täyteen lastattu lavallinen pakettiauto käynnistyi Unton toimesta. Kyytiin kerättiin Kari, Osmo ja Heikki. Petsamosta lähdettiin neljän aikaan aamulla.

Ajokeli oli lähdeäessä aurinkoinen, mutta matkan varrella satoi myös vettä ja räntää. Huomattiin, että poronhoitoalueen merkki on oikeassa paikassa Ristijärven kohdalla, sillä poroja alkoi näkyä heti merkin jälkeen.

Kuusamossa tankattiin auto ja miehet. Matka jatkui kuskia vaihtaen ja pikkupysähdyksiä tehden niin, että Saarihelyssä oltiin klo 17 aikaan.

Ensitöinä siirrettiin huonekalut sivummalle, peitettiin lattiat ja sisään kannettiin tarvikkeita ja työvähkeet. Majoitus oli järjestetty Outaladun hienossa osakkeessa ensimmäisen viikon osalta.

Maanantaina alkoi remontin teko räntäsateen saattelemana. Kiuas ja lauteet irroitettiin, panelointi purettiin. Saunan ja pesuhuoneen lattiaaikat ja entinen lattialämmityskaapeli piikattiin irti. Lieden epäkuntoinen levy vaihdettiin uuteen ja tuvan valaisimeen asennettiin himmennin tunnelmavalaistusta luomaan.

Lattialaattojen saumausta Suorittivat Unto ja Osmo.

Lattialämmityskaapelien peittovalu meneillään. Kari ja Heikki työn kimpussa.

Tiistaina tehtiin saunan seinien koolausta ja jatkettiin piikkaustöitä. Heikki ja Osmo tekivät lattioiden tasoitus- ja vesieristystyötä. Ivalossa käytiin tarvikeostoksilla ja ostettiin muun muassa pesuhuoneen ovi entisen turvonneen tilalle. Illalla asennettiin uusi lämmitys-kaapeli ja tehtiin pintavalu.

Heikki ja Osmo jatkoivat keskiviikkona saunatilojen rakentamista. Unto ja Kari tyhjensivät makuuhuoneen maalausta varten. Maalaustyö tehtiin ja jonkun ajan kuluttua kannettiin tavarat takaisin. Entisiä lauteita purettiin ja puhdistettiin tulevaa käyttöä varten.

Torstaina jatkettiin saunan koolausta ja lauteiden tukirakenteiden tekoa sekä aloitettiin panelointi. Paikattiin katon yläluiskan vesivuodon aiheuttamat jäljet.

Panelointi jatkui seuraavana päivänä, samoin kuin lattiatyöt, laudelautojen puhdistus ja uusien lauteiden rakentelu. Tavattiin myöskin siivousyrityksen edustaja. Yrityksellä on hoidossa osakkeen vara-avain.

Lauantaina tehtiin haikein mielin majanmuutto Outaladusta Saarihelyyn remontin keskelle. Lattioiden laatoitusta tehtiin ja jatkettiin lauteiden tekoa.

Sunnuntaina kääntyi toinen viikko alulle, eikä työmatkoihin mennyt enää aikaa. Heikki ja Osmo ahersivat lattioiden kimpussa. Unto järkeili lauteiden tekoa ja entisten laudelautojen taloudellista käyttöä ja Kari teki sähköhommia. Tähänkin päivään, kuten kaikkiin muihinkin, liittyi jatkuvaa siivousta ja rojujen poisvientä.

Maanantaina 10.5. tuli lattiahomma valmiiksi. Uudet ovet asennettiin saunaan ja pesuhuoneeseen. Lisäksi jatkettiin lauteiden tekoa ja sovitusta. Purkujätteistä ja jäljelle jääneistä pätkistä tehtiin takkapuita mukavat pinot.

Tiistapäivä oli mukavampien töiden päivä. Ennen töiden aloittamista laulettiin Osmolle onnittelulaulu nimipäivän kunniaksi. Kiuas ja valaisin kiinnitettiin, lauteet ja kiukaan suojakaiteet valmistuivat. Päivän mittaan pakattiin autoa palautettavilla rakennustarvikkeilla, työvehkeillä ja laukuilla aamun lähtöä varten.

Illalla otettiin ensilöylyt uusitusessa saunassa. Löylyt olivat hyvät ja riittävät, jopa toista sataa astetta, sekä pidettiin Osmon päiviä.

Saunan ja pesuhuoneen jakkarat todettiin olevan uusimisen tarpeessa. Heikki lupasi kotona rakentaa uudet ja Osmo kertoi vievänsä ne kesän aikana Saarihelyyn.

Lähtöpäivänä 9.5. oli pakkasta -5 astetta, aurinko paistoi ja hiihtokelit näyttivät olevan mitä parhaimmat, mutta hiihtäjiä ei näkynyt. Sesonki ilmeisesti loppui vapunpäivään. Matkalla satoi lunta, räntää ja vettä. Matka sujui hyvin ja illalla Imatralle tultaessa koivut olivat hiirenkorvilla ja lämmintä +22 astetta.

Että sellainen reissu tällä kertaa...

Kari

METSÄMÖRRI

Haluatko osallistua Imatran Lapinkävijöitten Metsämörri-toimintaan lasten metsäretkien vetäjänä? Kouluttaudu Metsämörriohjaajaksi, niin pääset mukaan ohjaamaan riemukkaita luontoretkiä.

Metsämörriohjaajan peruskursilla saat perustietoa Metsämörri-toiminnasta. Kurssilla perehdytään lasten luontokasvatukseen ja varustetietoisuuteen sekä saadaan perustaidot ohjaajana toimimiseen.

Metsämörriohjaajan peruskurssi
Kuopiossa 27 – 28.8.2011

Jos olet kiinnostunut toiminnasta lasten kanssa, ota yhteyttä: Martti Heinonen, p. 0400 754 102 tai sähköposti: heinonen.martti@gmail.com.

VAPEPA TOIMII

Olin jo pitkään miettinyt Vapepaan liittymistä ja vihdoinkin viime keväänä sain Hannu Parkkosen innoittamana aikaiseksi lähteä toimintaan mukaan. Syynä tähän oli halu auttaa erilaisissa etsintätilanteissa ja tutustua samanhenkisiin ihmisiin.

Ensimmäinen kosketukseni Vapepaan oli osallistuminen kuukausittaiseen teemailtaan, jossa aiheena olivat tuolloin etsintämenetelmät ja johtopaikan perustaminen. Vapepa -toiminnassa kiva juttu onkin se, että voi osallistua niihin teemailtoihin ja etsintöihin, jotka parhaiten omaan aikatauluun sopivat. Eli ei tarvitse potea huonoa omaatuntoa sen takia, että ei pääse johonkin etsintään tai teemailtaan osallistumaan, vaan mukana voi olla juuri sen verran, kun oma aika ja kiinnostus antavat myöten.

Olen ollut mukana muutamassa teemaillassa ja huomannut niiden olevan aiheiltaan monipuolisia ja mielenkiintoisia ja ennen kaikkea tietysti opettavaisia. Monista opituista tiedoista ja taidoista on hyötyä muussakin elämässä kuin vain Vapepan toiminnassa. Koskaan ei voi tietää, minkälaisiin tilanteisiin joutuu ihan yllättäenkin ja silloin on hienoa huomata, että osaa auttaa ja toimia oikealla tavalla.

Olen ehtinyt osallistua myös yhteen etsintäharjoitukseen, joka oli erittäin todentuntuinen ja valaiseva kokemus. Siinä sai kokonaisvaltaisen käsityksen siitä, mitä kaikkea varsinaiseen etsintään liittyy ja kuinka etsinnässä tarvitaan ihmisiä mitä erilaisimpiin tehtäviin. Ei siis tarvitse olla huippukuntoinen urheilija voidakseen olla toiminnassa mukana! Kaikenikäisille ja -kuntoisille löytyy varmasti itselle parhaiten sopivaa ja tärkeää tekemistä.

Pääsin tässä syksyllä jo melkein osalliseksi oikeaan etsintäänkin, kun 10 - vuotias poika katosi Imatralla. Onneksi tilanne päättyi onnellisesti jo ennen kuin ehdimme kokoontumispaikkaa pitemmälle.

Vapepan kautta avautuu myös hyvä mahdollisuus tutustua muidenkin järjestöjen toimintaan. Itse olen päässyt tutustumaan muunmuassa Järvipelastajien ja Marttojen mielenkiintoiseen toimintaan.

Vaikka Imatralla toiminta onkin aktiivista ja tilanne hyvä vapepalaisten suhteen, niin aina tarvitaan lisää tekijöitä. Vapepaan voi liittyä milloin tahansa. Terve-
tuloa siis rohkeasti mukaan!

Vapepa - terveisin

Marjo Akselin

TALOVIRE OY
ISÄNNÖINTIPALVELUT

010 440 8000

Isännöinti Reino Ylä-Mononen 010 440 8001

Kirjanpito Virpi Hänninen 010 440 8002

etunimi.sukunimi@talovire.fi

Asemantaus 2, 55100 IMATRA

Taipalsaarentie 10, 53900 LAPPEENRANTA

PYHÄT POLUT

Kävelyvaellukset kesä 2011

Eteläinen reitti

- 5.-9.6.2011 Punkaharju – Enonkoski, 55 km kävelyä + 20 km soutua, 4 vrk, 380e
 6.-10.6.2011 Punkaharju – Enonkoski, 55 km kävelyä + 20 km soutua, 4 vrk, 380e
 7.-11.6.2011 Punkaharju – Enonkoski, 55 km kävelyä + 20 km soutua, 4 vrk, 380e
- 5.-12.6.2011 Imatra – Enonkoski, 170 km kävelyä + 20 km soutua, 7 vrk, 540e
- 6.-12.6.2011 Imatra – Enonkoski, 170 km kävelyä + 20 km soutua, 6 vrk, 480e*
- 7.-15.6.2011 Imatra – Enonkoski, 180 km kävelyä + 20 km soutua, 8vrk, 590e
 8.-16.6.2011 Imatra – Enonkoski, 180 km kävelyä + 20 km soutua, 8vrk, 590e
 9.-17.6.2011 Imatra – Enonkoski, 180 km kävelyä + 20 km soutua, 8vrk, 590e
- 7.-16.8.2011 Imatra – Enonkoski, 200 km kävelyä + 20 km soutua, 9 vrk, 680e
 8.-17.8.2011 Imatra – Enonkoski, 200 km kävelyä + 20 km soutua, 9 vrk, 680e

*Tämä vaellus ei sisällä vierailua Enonkosken luostariyhteisössä.

Lisäksi kesälle 2011 on suunnitteilla melontavaellus Läntistä reittiä Imatralla Puumalan, Savonlinnan ja Koloveden kautta Enonkoskelle ja pyörävaellus Eteläistä reittiä Imatralla Enonkoskelle.

Ryhmät täytetään ilmoittautumisjärjestyksessä. Vaeltajat saavat tarkat ohjeet valmistautumisesta ja varusteluettelon ilmoittautumisen jälkeen.

TERVETULOJA VAELTAMAAN LUOJAMME PYHILLE POLUILLE!

Ilmoittautumiset: info@pyhatpolut.fi, www.pyhatpolut.fi

Lisätietoja: Projektipäällikkö Mari Parkkinen 040-9110010

SYYSLOMA SAARISELÄLLÄ

Lähdimme syyslomalla Lappiin ja koska siellä oli jo lunta, niin siitä tulikin hiihtoloma. Majaillimme Saarihelyssä. Meillä oli siellä kivaa. Saarihelyssä oli tällaista: kun tultiin ovesta sisään, oli eteinen. Sitten tuli olohuone, missä oli pöytä, tv, takka, pieni senkki ja kaksi tuolia. Sitten oli keittiö. Keittiön ja olohuoneen välillä ei ollut ovea eikä seinää. Keittiössä oli tietenkin uuni, jääkaappi ja kaappeja. Siellä oli myös pieni pöytä, jonka yläpuolella meni portaat yläkertaan. Portaat olivat siinä heti, kun tuli olohuoneeseen. Olohuoneessa oli myös ovi, missä oli äidin ja isän huone. Keittiössä oli myös ovi suihkuun ja saunaan. Ja siellä oli myös ovi vessaan.

Yläkerrassa oli hylly, jossa oli kirjoja, kiva puusta tehty lelu ja mankka. Sitten oli kaide, mistä näki alakertaan. Kaiteen vieressä oli sänky ja sitten oli yöpöytä ja toinen yöpöytä ja minun sänkyni. En uskaltanut nukkua kaiteen vieressä, koska pelkäsin, että tippuisin. Sitten vasemmalla puolella yläkerta oli kolmas sänky ja yöpöytä. Siinä ei nukkunut kukaan. Sitten yläkerrassa oli paikka, mistä näki alas. Siellä oli todella matala katto ja paljon patjoja. Leikin siellä paljon. Sellaista siellä mökissämme oli.

Parasta oli, kun pääsimme Saariselän kylpylään. Kylpylässä oli aaltokone. Siellä oli porealtaita ja paljon muuta.

Siellä oli myös kauppa nimeltä Kuukkeli. Se oli hieno kauppa, ja siellä oli vaaleanpunainen paita, jossa luki Lappi. Olisi tehnyt mieli saada se, mutta se maksoi 30 euroa. Ostin sieltä kortit kavereille ja sukulaisille.

Kiipesimme Kaunispäälle ja siellä oli huimat näkymät. Näimme sieltä tunturilta koko Saariselän! Minusta sinne kiipeäminen oli rankkaa, mutta kyllä minä sen jaksoin juuri ja juuri.

Milja Karhunpesäkivellä

Saariselällä

Kävimme myös Inarin saamelaismuseo Siidassa. Siellä oli niin paljon nähtävää, että olisin voinut olla siellä koko päivän. Ihan lopuksi kävimme katsomassa eräässä salissa revontuliesityksen. Se oli jännittävä! Ihan kuin elokuvissa. Sitten me lähdimme takaisin Saariselälle.

Viime kerralla, kun kävimme pohjoisessa, äiti osti minulle neljäntuulenhatun. Se oli tosi hieno, mutta kävi äkkiä pieneksi. Siksi äiti osti minulle Saariselältä uuden neljäntuulenhatun. Se oli vaaleanpunainen ja tosi hieno!

Kävimme illalla taas Kaunispäällä katsomassa näkyisikö revontulia, mutta ei niitä näkynyt.

Kävimme seuraavana päivänä Karhunpesäkivellä. Ja kävimme kylpylässä kaksi kertaa loman aikana. Ja kun olimme menossa Saariselälle, kävimme joulupukin pajakylässä Napapiirillä. Näimme paljon tuntureita ja vaaroja. Kun lähdimme pois, näimme poroja tiellä. Koska tie oli hiekoitettu niin porot söivät hiekkaa. Äiti sanoi, että porot pitävät suolasta.

Sellaista oli meillä Lapissa Saariselällä!

Milja Veijalainen 10v.

Liisan silmät

Meillä on mielessä Liisan kahvit,
niitä ei voita mikään muu!
Munkit ja pullat ja runojen pahvit,
siniset silmät ja naurava suu.

Refreng.

LIISAAA.....

loistokaunokainen

LIISAAA.....

siinä vasta nainen

LIISAAA.....

missä oletkaan, sua kaukaakin saavumme
kohtaamaan.

Liisal on mäellä mökkejä monta,
hihtomajakin kummullaan.

Mansikkamehtää mittaamatonta
mehiläispönttöjä pellollaan.

LIISAAA..... Refreng. kuten säk. 1

Vielä jos pääsisin Liisan luokse,
vohvelin lajjasta haukkaamaan!

Vielä jos jaksaisin Liisan luokse,
hunajamaljasta naukkaamaan!

LIISAAA.....

Loistokaunokainen

LIISAAA...

siinä vasta nainen!

LIISAAA....

Jos täällä olet vaan,

sua kaukaakin hihdämme kohtaamaan.

Säästä huomaamattasi ja ylläty iloisesti

ePossu-palvelun avulla voit säästää huomaamattasi samalla, kun maksat ostoksesi kortilla. Palvelu on maksuton ja se on liitettävissä pankki-, debit- ja Visa Electron -korttiin. **Ota ePossu käyttöösi Nordean verkkopankissa osoitteessa nordea.fi.**

Imatra
Imatra-Vuoksenniska
nordea.fi

Nordea

Pienenä pisteenä hiihtää Outi lumimaiseman keskellä.

ENSIKERTALAISEN KOKEMUKSIA HIIHTOVAELLUKSELTA

Tähän reissuun liittyy monta uutta kokemusta: vaelluksilla ja nousukarvoilla hiihtäminen, ahkion vetäminen, viikon mittainen talvivaellus sekä Kilpisjärvi – puhumattakaan kaikista nikseistä, kuten jauhelihan kuivattamisesta kotikonstein. Hiihtäminen sinänsä oli ihan tuttua puuhaa, samoin vaeltaminen, mutta näiden yhdistäminen hiihtovaellukseksi oli minulle täysin uusi kokemus. Onneksi seurueen muut jäsenet olivat kokeneita hiihtovaeltajia ja tunsivat lisäksi hiihtoreitin läpikotaisin hiihdettyään saman reitin vain viikkoa aikaisemmin.

Lähtöpäivänä ylitimme loppumattomalta tuntu- neen Kilpisjärven. Hieman malttamattomana odotin jo seuraavan päivän nousua Norjan puolelle Gappohyttaan. Hiihtäminen uusilla välineillä sujui ongelmitta, eikä ahkio juuri tuntunut painavan. Nousua seuraavana päivänä sitten riittikin, samoin vastatuulta ja lumisadetta, mikä piti näkyvyyden minimissään. Luonto osoitti voimiaan, ja tarvittiin sekä sisua että matkakumppaneiden apua ennen kuin pääsimme perille Gappohyttaan. Kesti päivän verran ennen kuin lumimyrsky laantui ja pääsimme jatkamaan vaellusta kohti Pältsan tunturitupaa Ruotsissa. Sään kirkastuessa

paljastui myös millaisissa maisemissa vaelsimme. Jylhät vuoret ympäröivät seurueemme joka suunnalta. Lumimyrsky oli peittänyt lähitunturit puhtaan valkeaan lumivaippaan. Ladun avaaminen auringonpaisteessa kimaltelevaan, koskemattomaan hankeen oli yksi retken ehdottomia huippuhetkiä. Leppoisan hiihtopäivän kruunasi Pältsassa odottava sauna.

Seuraava etappi Duoibal – tunturijonon yli kohti kolmen valtakunnan rajaa sujui jo melkein rutiinilla, ja loppupäässä odottivat monen kilometrin mittaiset laskut kohti Kilpisjärveä. Ahkion kanssa laskettelu ei tosin ollut ihan helppoa hommaa, vaikka nousukarvat pitivätkin huolta siitä, ettei vauhti päässyt karkaamaan käsistä. Kaiken kokemamme jälkeen viimeinen etappi Kilpisjärven jään yli tuntui haikealta. Ensimmäinen hiihtovaellukseni ei ollut pelkkää auringonpaistetta ja leppoisaa alamäkeä, mutta henkeäsalpaavat maisemat ja mainio seurueemme antoivat monta hyvää syytä palata ladulle.

Outi Alestalo

Kuvat: Marja – Liisa Alestalo

Gappohytta lumimyrskyn jälkeen.

Matkalla kohti Pältsaa.

OLLINMAJASTA ON MONEKSI

Kun Imatran itäpuolen hiihtäjiä palvelut legendaarinen Rautatehtaan maja lopetti toimintansa, se jätti sellaisen aukon, joka oli ihan pakko paikata. Silloinen tehtaan liikunnanohjaaja Olli Pesonen alkoi puuhata uutta majaa Imatran Ladun nimissä ja paikaksi hän valitsi Kurkisuon. Tuolloin oli näet suuria suunnitelmia Kurkisuon kehittämiseksi maastohiihdon keskuksiksi.

Maja rakennettiin, talkootyönä, kuinkas muuten ja se vihittiin käyttöön 7.2.1971. Nimekseen maja sai Ollin maja tai Ollinmaja, varmuutta nimen kirjoitustavasta ei ole.

Majan omisti aluksi Imatran Latu, mutta kun Latu ja Lapinkävijät sulautuivat yhteen vuonna 1990 siirtyi maja Lapinkävijöiden hoitoon. Vuonna 1996 maja siirtyi tontin vuokrasopimuksen mukana Lapinkävijöiden omaksi.

Ollinmajaa käytetään pääasiassa hiihtomajana. Aluksi maja oli avoinna hiihtäjille viikonloppuisin, mutta sittemmin talkooporukan kasvaessa on ollut mahdollista pitää maja hiihtokaudella auki myös arkiviikoilla. Ollinmajasta onkin kehittynyt suosittu hiihtoretkien kohde ja tärkeä huoltopiste.

Maja on ollut vuosien varrella yhdistykselle tärkeä myös kokouspaikkana, koulutuksien ja kurssien sekä muiden yhteisten tilaisuuksien pitopaikkana. Toiminnan kirjo onkin ollut moninainen, on ollut latu- ja ruska-kirkkoa, pikkujoulua, latutansseja, askartelukursseja, Metsämörrikoulua, Muumi-hiihtokoulua, lauluiltoja ja paljon muuta.

*”Hän antaa enkeleilleen
käskyn varjella sinua,
missä ikinä kuljet.”*

Ps. 91: 11

*Rauhallista joulua,
onnea vuodelle 2011!*

Viime talvi oli erikoinen hiihtotalvi. Aluksi tuntui, että lumi ei tule ollenkaan, sitten tuli vähän lunta ja paukkupakkaset. Pakkasessa hiihtäjiä oli vähän, mutta majaa pidettiin auki, kun kerran ladut oli ajettu. Sitten tuli lunta ja sitä tuli ja tuli. Tuli myös hiihtäjiä ja majaa pidettiin auki asti 28.3.

Ollinmajalla palvellaan

Ollinmaja avataan hiihtäjille silloin, kun ladut on ajettu. Tammikuussa maja on avoinna kello 10-15 ja helmikuusta lähtien kello 9-16. Työvuorossa olevan talkoolaisen tehtävä on avata ja sulkea maja ja ikkunaluukut, lämmitää majaa kamiinalla sekä ilman muuta pitää kuumaa mehua ja munkkeja valmiina hiihtäjille. Mehun menekki onkin melkoinen. Useimmalla hiihtäjällä on jäinen euro valmiina anorakin rintataskussa. Muutakin puuhastelua riittää; puun kantoa, tiskaamista, imurointia, pöytien pyyhkimistä ja niin edelleen. Yksinkertaisesti majalla palvellaan hiihtäjiä ja muita ulkoilijoita. Kovimmat pakkaspäivät kuluvat sukkaa kutoessa.

Vaikka työ tehdään talkooperiaatteella, on siitä kuitenkin yksi porkkana tarjolla. Kun on tehnyt kahden vuoden sisällä joko kaksi arkiviikkoa maanantaista perjantaihin tai neljä viikonloppua lauantaista sunnuntaihin, saa palkkioksi halvimman viikon jollain yhdistyksen lapinmajalla. Talkooviikon voi käyttää myös osamaksuna kalliimmalle lapinmajaviikolle.

Vaikka ei talkooviikkoja keräisikään, kannattaa tulla aistimaan Ollinmajan tunnelmaa. Arkipäivisin liikkeellä on enimmäkseen eläkeikäistä porukkaa, ihania ihmisiä, joista monilla on aikaa hetki jutustellakin. Iltapäivisin ja etenkin viikonloppuisin on enemmän perheitä.

Talkootyön voi aloittaa kokeneemman kaverina.

Ollinmaja onkin helmi sekä meille Lapinkävijöille että muille kävijöille. Suosittelen lämpimästi talkootyötä majalla.

Minun ensimmäinen vuoteni majanhoitajana meni opetellessa. Majatoimikunta onneksi oli ahkerana ja majan palvelut pelasivat. Kiitos tästä majatoimikunnalle ja kaikille majalla ahertaneille.

Tervetuloa Ollinmajalle tiskin kummallekin puolelle.

Toivottaa majanhoitaja Tuula Rahkonen

Mitä muuta puuhasteltiin

KUVA: RAIMO VERTA

*HIIRENKORVAMELONTA MELOTTIIN TOUKOKUUSSA REITILLÄ
SAVONKAITA – LIEVISKÄNJOKI – LIEVISKÄNLAHTI.*

KUVA: RAIMO VERTA

KUVA: RAIMO VERTA

KUVA: HANNU SIIRA

TOUKOKUUSSA TEHTIIN SUNNUNTAIN PÄIVÄRETKI NIINIMÄEN
LUONTOPOLULLE. TÄSSÄ TUTKISKELLAAN LEHTOKASVEJA.

Senioriretki Kyläniemen Rastiniemeen

KUVA: RAIMO VERTA

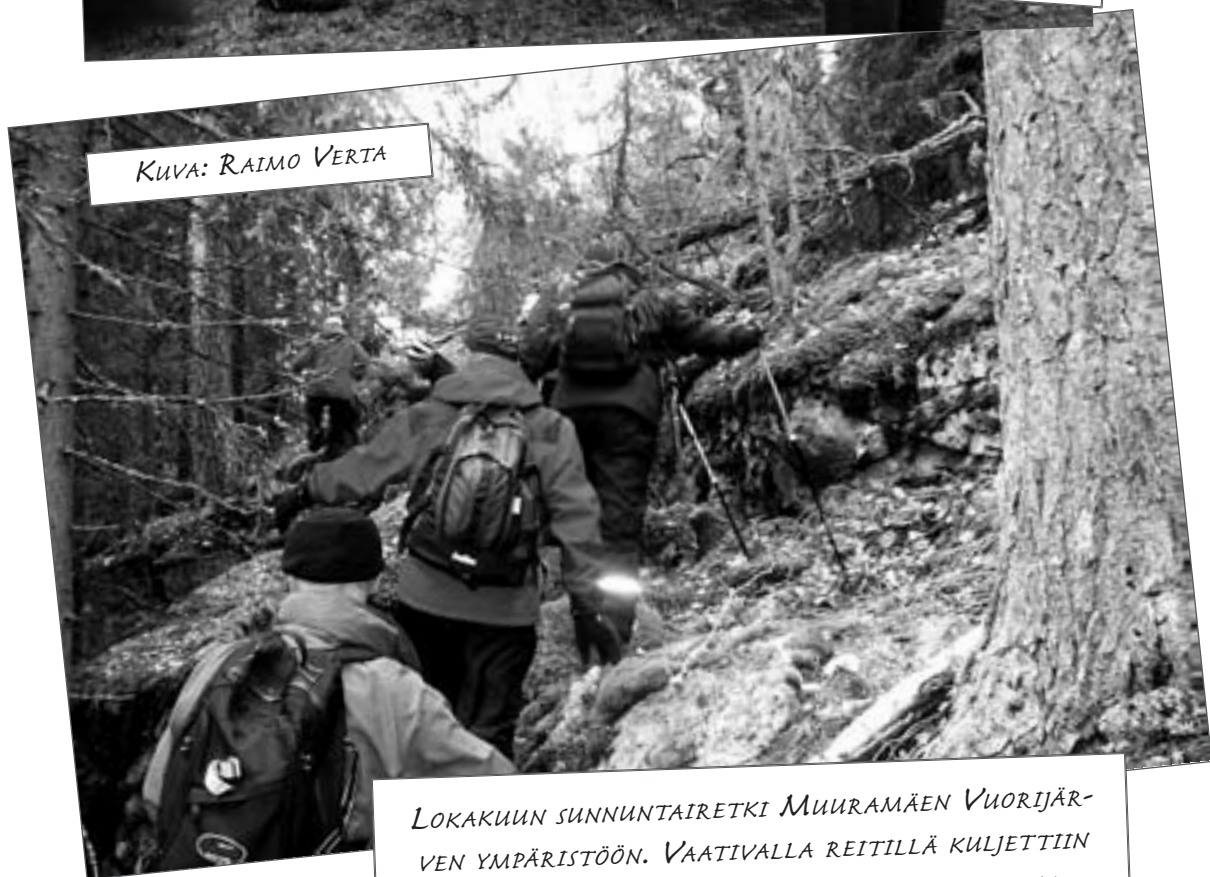

KUVA: RAIMO VERTA

KUVA: HANNU SIIRA

KUVA: RAIMO VERTA

LOKAKUUN SUNNUNTAIRETKI MUURAMÄEN VUORIJÄRVEN YMPÄRISTÖÖN. VAATIVALLA REITILLÄ KULJETTIIN KUKKULALTA KUKKULALLE JA IHAILTIIN MAISEMIA.

KUVA: RAIMO VERTA

KUVA: RAIMO VERTA

RUSKAMELONTA

Ruskamelontaretki tehtiin 2.10.10 Juhanin opastuksella Hiekkaniemen laavulle. Harmaassa poutasäissä yhdeksän tyytyväistä melojaa vietti lokakuun ensimmäistä lauantaista Saimaalla. Menimme autoilla Lieviskään, josta melontaosuus alkoi ja johon se myös päättyi.

Digikameran ihmeellinen seikkailu

Retken paluumatkalla meloin kanoottini kivelle. Siinä sitä oltiin kuin yhdellä jalalla seisten kunnes tein ”puoli-eskimon”. Päälläni oli kuivapuku, joten vesi ei tuntunut kylmältä, eivätkä vaatteet kastuneet.

Juhanin tultua paikalle, annoin hänelle puolillaan vettä olevan kanootin avoimesta lokerosta kännykän ja navigaattorin. Käsissäni ollut kamera oli vajonnut järven pohjaan.

Melontaretken jälkeen jäi mieleeni ajatus, että kamera ja sen kuvat pitäisi saada talteen Saimaan pohjasta.

Niinpä tasan kuukautta myöhemmin lähdin Veikko Kettusen kanssa luontoretkelle. Hiekkaniemen laavulla Veikko jäi sytyttämään nuotiota ja paistamaan makkaraa, ja minä meloin haaksirikkopaikalle. Oli

syksyn hienoin, aurinkoinen ja tyyne päivä. Aurinko paistoi järven pohjaan niin, että louhikkoinen pohja näkyi. Varttitunnin tähyiltyäni sain näköyhteyden kameraani. Pyysin Veikkoa tekemään kolmen metrin mittaisen kepin ja laittamaan sen päähän rautalangasta koukun. Hain apuvälineen ja palasin takaisin. Kahden epäonnistuneen yrityksen jälkeen sain käsiotteen kameraan. Ellei sää olisi ollut niin aurinkoinen ja tyyne, ei kameran naaraus olisi onnistunut. Olimme tyytyväisiä retkeemme.

Kamera oli kastunut kelvottomaksi, mutta muistikorttia, koteloa ja akkuakin voi käyttää. Ruskaretken alkupuolella otetut kuvat ovat todisteena muistikortin toimivuudesta.

Teksti ja kuvat: Toivo Juntunen

Lähtövalmistelut kanoottivajalla.

Tuija starttaa iloisena matkaan.

Hannun ryhdikkäät ensivedot 20 kilometrin urakasta.

Retkenvetäjä – Juhaniin suuri vastuu porukasta näkyy kasvoilta.

Makkaranpaistoa ja nokipannukahvia oli tarjolla Hiekkaniemen laavulla.

Paluumatkalla kuvaaja ihailee hienoa melontareittiä.

 TILIVIRE OY
KIRJANPITOPALVELUT

010 440 8005

Kirjanpito Virpi Hänninen 010 440 8002
Isännöinti Reino Ylä-Mononen 010 440 8001
etunimi.sukunimi@talovire.fi

Asemantaus 2, 55100 IMATRA
Taipalsaarentie 10, 53900 LAPPEENRANTA

IM MEMORIAM AARNO SUNI (1937 – 2010)

Imatran Lapinkävijät on vuosikymmenten aikana onnistunut saamaan puheenjohtajikseen varsin toimeliaita henkilöitä. Eräs heistä ja ehkäpä primus inter pares, ensimmäinen vertaistensa joukossa, oli Aarno Suni. Hän lähti 2.7.2010 viimeiselle vaellukselleen ja siunattiin 24.7. Ruokolahden kirkossa satapäisen omais- ja ystäväjoukon saattamana.

Aarno toimi puheenjohtajana 1981 – 1987 ja kutsuttiin kunniajäseneksi 1998. Etsiessäni aineistoa tämän muistelmaan tekemiseen kävin läpi vanhoja Lapinkävijä-lehtiä sekä yhdistyksen 50-vuotishistoriikin, jonka Aarno oli pääosin kirjoittanut. Oli merkittävää, että yli 60 sivua käsittävästä teoksesta tuskin löytyy hänen nimeään muualta kuin jostain toimihenkilöluetteleista. Tämä kuvaa hyvin sitä, että Aarno ei kiitosta kaivannut. Hänelle riitti auttamisen halu ja mukana olemisen ilo.

Talkoohengen luominen sekä rohkeus ryhtyä yrityksiin, jotka muista näyttivät lähes mahdottomilta, olivat Aarnon merkittävät ominaisuudet. Erävaelluksen ja Erämelonnan SM-kilpailut olivat valtakunnallisestikin huomattavia tapahtumia. Aarnon puheenjohtajakaudella käynnistettiin vesiretkeily ja rakennettiin kanootteja sekä kanoottivajat. Myös moninainen koulutus- ja kurssitoiminta olivat Aarnon ansiota.

On eräs asia, ehkäpä yli muiden, josta saavat niin nykyiset kuin tulevatkin Lapinkävijät nauttia. Lapin majat on konkreettinen esimerkki siitä, mitä Aarno kaiken muun ohella sai aikaan.

Imatran Lapinkävijöiden käynnistämä laskettelu-toiminta oli siirtynyt Mellonmäkeen 60-70-lukujen aikana. Aarnon puheenjohtajakaudella mäkeä kehitettiin merkittävästi ja uusia rinteitäkin raivattiin. Kaikki lähes talkoovoimin. Satoja ja taas satoja tunteja vapaaajastaan uhraamalla Aarno oli omalla esimerkillään armoitettu talkootyön innoittaja.

Tulosta ja tulojakin syntyi. Toiminta laajeni niin, että talkoo- ja harrastuspohjalta sen hoitaminen alkoi näyttää vaikealta. Kun vuokrasopimus kaupungin kanssa päättyi, siirtyi Mellonmäki silloiselle vastaavalle hoitajalle. Koneet ja kalusto myytiin, ja kukapa muu kuin Aarno huolehti tästä kaikesta.

Lapinmajarahastoon kertyi tästä sen verran varoja, että oli aika ryhtyä hankkimaan omaa majapaikkaa Lapista. Aarno oli jälleen asialla ja nyt meillä on Lapissa neljä kohdetta, joissa jäsenistömme on yli tuhannella viikolla saanut nauttia lomistaan.

Vieraillessamme Aarnon Aino-vaimon luona hän kertoi Aarnon viimeisestä aikaansaannoksesta. Ikään kuin aavistaen jotoksensa lähestyvän loppuaan hän ryhtyi keväällä kirjoittamaan muistelmia omasta elämästään. Hän sai tuon yli 30 sivua käsittävän Elämäni vaiheita-teoksen valmiiksi juuri ennen lopulliseen maaliin

pääsyään. Teos sisältää paljon arvokasta tietoa Aarnon työelämästä sekä moninaisista harrastuksista.

Muistelmien lopussa hän kertoo elämänsä filosofiansa olevan historiallinen: ” Ihminen on luotu tomusta ja tomuun hän on päätyvä. Hän on kuin kiitävä varjo, kuin uni joka lentää pois.”

Muistaen ja kaivaten Eero Melto ja Pentti Pälve

AARNO SUNI – LAPINKÄVIJÄ

Otteita Aarnon teoksista Elämäni Vaiheita 2010 ja Imatran Lapinkävijät 50 vuotta 2001:

”Liittymiseni Lapinkävijöihin 1971 aiheutti suuren muutoksen harrastuksiini. Aloitimme ulkona liikkumisen yhdessä retkeillen ja pian talvilomaillen Lapissa. Lähdimme yhdessä lapsien kanssa Saariselälle Raahenmajalle. Liittyttyäni Lapinkävijöihin jouduin heti Lapinmajan hankintatoimikuntaan. Hallitukseen jouduin 1975.

Puheenjohtajaksi minut valittiin 1981, jossa virassa olin 6 ½ vuotta.

Lapinkävijät olivat aloittaneet Imatralla pujotteluharrastuksen 1962 rakentamalla Kaukopäähän mäen, jossa oli vajerihissi. Kun alue joutui tehtaan aidan sisäpuolelle, rakennettiin Mellonmäkeen 1969 rinne ja omatekoinen hissi.

70-luvulla, kun mäestä oltiin luopumassa, yleinen kokous vaati mäen kehittämistä paremmaksi (valaistus, lumetusjärjestelmä, rinnekunnostus, laajennus). Teimme kaupungin kanssa sopimuksen viideksi vuodeksi, organisoimme henkilöstön ja hankimme Ranskasta Pomagalsky-itsepalveluhissin. Jouduin hissivahdiksi kuuden vuoden ajaksi 15-16 viikoksi joka talvi. Mäen hoito vapaaehtoisvoimin kahden kunnallisesti tuetun hiihtokeskuksen välissä kävi Lapinkävijöille ylivoimaiseksi, joten yhdeksän vuoden toiminnan jälkeen mäki vuokrattiin pois. Mäen koneista ja laitteista saaduilla varoilla ostettiin Lapin hiihtokeskuksista majoja.”

”Kanoottiharrastukseni periytyy 1950-luvulta, jolloin rakensimme Jokipoika-kajakkeja vanerista ja meloimme Kymijokea pitkin ja poikin. Teimme myöhemmin poikani kanssa samanlaisen kaksikon ja aloimme retkeillä Saimaalla. Lapinkävijöihin perustimme kanoottijaoston 1977. Rakentelimme lujitemuovista noin 120 kajakkia ja pystytimme Ukoniemeen pari varastovajaa huoltolaitureineen. Saimme suuren joukon harrastajia nopeasti.”

Aarno toimi kilpailunjohtajana Erävaelluksen SM-kilpailuissa Ruokolahdella 1979 ja Saariselällä 1993 sekä Erämelonnan SM-kilpailuissa Imatra-Ruokolahti alueella.

Lisäksi hän oli Suomen Ladun leiripäivätoimikunnan jäsen 1979-1985, Suomen Ladun varustetoimikunnan jäsen 1978, SM-Erävaelluksen toimikunnan jäsen 1979-1985. Aarno kirjoitti Imatran Lapinkävijät ry:n 50-vuotis historiikin vuonna 2001.

”Luovuin Lapinkävijöiden puheenjohtajan tehtävistä 1987, jolloin Aino puolestaan lähti hallitukseen. Olin ollut Ollinmajalla talkootöissä, joten lupauduin vielä sinne, koska viihtyin siinä joukossa niin hyvin.”

Kiitos Aarno ja hyvää matkaa!

Aarno Suni on vuosien varrella kirjoittanut kiitettävästi juttuja Lapinkävijä-lehteen. Tämän jutun Aarno lähetti maaliskuussa Rahkosen Tuula sähköpostiin saatesanoilla: " Ettei lehti kovin paljon myöhästytä, lähetän aineistoa, mikäli kiinnostaa. Aarno. Hyviä keväthankkia. "

TARINA ÄTERITSISTÄ

Moni Lapinkävijä on Sallassa käydessään nähnyt Kuusamontien laidassa baarin, jonka nimi on ÄTERITSIPUTERITSIPUOLILAUTATSI - baari. Yli 30 vuotta ihmeteltyäni olen löytänyt selityksen baarin uskomattomaan nimeen vanhasta Harakan joulunauru - lehdestä vuodelta 1988. Nimi on surullinen seuraus valtion virkamiesten byrokraatiasta. Tarina on reilusti lyhennettynä seuraava:

Aiemmin 1970 -luvulla baarin nimi oli Santos - baari, mutta omistajanvaihdon takia nimi piti vaihtaa. Edellinen omistaja lupasi nimen säilyttämiseksi kirjallisen suostumuksen, mutta suostumus ei kelvannut patentti- ja rekisterihallituksen virkamiehelle, vaan se piti tehdä viralliselle lomakkeelle. Näin tehtiin. Kului useita viikkoja, ja kun asiasta ei kuulunut mitään, alkoi puhelinralli. Virkamies oli tavoittamattomissa ylen aikaa, koulutuksessa, ruokatunnilla, matkoilla tai muuten kadoksissa. Kun mies joskus löytyi, hän ilmoitti, ettei ole ehtinyt asiaa käsitellä.

Muutamien viikkojen kuluttua, useamman turhan yrityksen jälkeen virkamies kertoi olleensa ulkomaanmatkalla ja valitteli asian viivästymistä. Työt olivat tietysti kasaantuneet lisää. Soittakaa parin kuukauden perästä.

Määräajan kuluttua, monen turhan soiton jälkeen ilmeni, että miestä ei enää löytynyt. Toisen miehen piti hoitaa asia, mutta hän ei tiennyt mitään eikä edes löytänyt papereita. Soittakaa viikon kuluttua. No viikon kuluttua löytyi kyllä oikean niminen mies, mutta ei ollut paikalla. Näin jatkui useita viikkoja.

Siinä vaiheessa ilmeni, että hänellähän ne vasta työt olivat kasassa. Oli kuulemma hallituksessa sellainen savotta edessä, että menee paljon aikaa ennen kuin saa kaikki paperit järjestykseen. Baarin uusi omistaja uskoi vilpittömästi tilanteen.

Kuukauden kuluttua sai soittaa lukuisia kertoja, kunnes isäntä saatiin langalle. Alkoi kuulustelu: -mistä asiasta te nyt soittelette ja mitä rekisteröintiä te nyt haluatte? Runsas puoli vuotta oli jo kulunut ja historiaa alkoi olla. Luvattiin etsiä papereita, jos vaikka löytyisivät. Soittakaa ensi viikolla uudestaan.

Viikon perästä sanottiin, että papereita ei siitä virastosta löytynyt, vaikka usean henkilön toimesta oli etsitty, valitettavasti.

Baarin pitäjä hankki sinnikkäästi uudet suostumukset ja lomakkeet ja lähetti pikana Helsinkiin. Kahden päivän perästä tuli kohtelias anteeksipyyntö: voi, voi, kun sillä nimellä on jo rekisterissä toinen yritys, emmekä ole sitä huomanneet.

Niin piti keksiä uusi nimi. Tulppion kairassa oli kartan tekijälle annettu Äteritsiputeritsipuolilautatsijänkä - nimi, joka kelpasi baarin nimeksi, mutta se piti lähettää kirjallisesti! Nimen vaihto kesti 8 kuukautta.

Käykääpä katsomassa.

Aarno Suni 17.3.2010

OmegaRed™ - kaikkien aikojen omega-3

Suurin osa pitkäketjuisista Omega-3 rasvahapoista on krilliöljyssä fosfolipidimuodossa. Fosfolipidimuodossa olevat omega-3 rasvahapot elimistö pystyy hyödyntämään erinomaisesti verrattuna kalaöljyille tyypillisiin triglyseridimuotoihin. OmegaRed™:in raaka-aine, krilliöljy, on vierasaineista puhdas, ilman kemiallisia puhdistusmenetelmiä valmistettu öljy, joka ei tarvitse säilöntäaineita pysyäkseen tuoreena ja säilyttääkseen tehonsa. Toisin kuin kalaöljyt OmegaRed™ sisältää myös vahvaa ja erittäin monipuolista luonnollista antioksidanttia astaksantiinia. Ainutlaatuiset ympäristöystävälliset puuynti- ja valmistusmenetelmät takaavat OmegaRed™:n ekologisuuden ja korkea laatuvaruuden.

Luontaistuotekaupoista, apteekkeista ja hyvinvarustetuista tavarataloista

OPTIMAALINEN
OMEGA-3 LÄHDE

Astaksantiini
-luonnollinen antioksidantti
Vain 1-2 pientä kapselia
päivässä riittää
Omega-3
Fosfolipidit

Markkinoija:

www.omegared.fi

LAPINMAJOJEN KUULUMISET TÄLTÄ VUODELTA

Majoja on tämän vuoden puolella käytetty kiitettävästi. Käyttöasteet ovat: Saarihely 67 %, Ylläs 48 % ja Outalatu 100 %. Toukokuu on ollut hiljaisin kuukausi niin Saarihelyssä kuin Ylläkselläkin. Ilmaisen viikon ansainneet voivat käyttää näitä ja myös muita vapaaksi jääneitä viikkoja. Lapinkävijöiden nettisivuilla näkyvä varaustilanne, jossa tiedot muuttuvat varausten ja peruutusten mukaisesti.

Majojen käyttäjät ovat yleisesti olleet tyytyväisiä majoihin. Ylläksen tv:n näkyminen ja äänen puuttuminen on aiheuttanut vähän harmia. Onneksi ensi vuoden puolella saadaan uusittua televisiot molem-

mille majoille. Käyttäjää pyydetään ilmoittamaan, jos huomaatte jotakin korjauksen tarpeessa olevaa. Myös rikkoutuneista astioista ja muista majatarvikkeista tulee ilmoittaa majanhoitajalle.

Majakirjaan tulee laittaa majaviikon saaneen ja kaikkien mukana olleiden nimet. Majaviikon saaneen on oltava majaviikolla mukana. Majojen arvontasääntöjä uusitaan vuoden 2011 alusta. Arvontasäännöt ja majojen hinnat löytyvät myös tästä lehdestä.

Sirkka Ruokolainen
Majanhoitaja

Imatran Lapinkävijät ry

LAPINMAJOJEN ARVONTASÄÄNNÖT:

1. Arvontaan voi osallistua vain yhdistyksen ykkösjäsenen, kun on ollut jäsenenä yhden vuoden ja maksanut jäsenmaksun. Majaviikon varanneen jäsenen on oltava majaviikolla mukana. Majan luovuttamisesta toisen käyttöön langetetaan varaajalle ja majalla majoittuville kolmen vuoden käyttöoikeuskarenssi.
2. Jokainen viikko on majakohtaisesti oma arvontansa. Majaa kohti voi osallistua kolmen eri viikon arvontaan. Voiton osuessa kohdalle jää pois lopuista majaviikkojen arvunnoista. Ensin arvotaan viikko, jolle on eniten hakijoita ja jossa on mukana kaikki majat. Seuraavana viikko, jolle on toiseksi eniten hakijoita ja jossa on mukana kaikki majat ja niin edelleen.
3. Karenssi vuosi (kaksi arvontakautta) tulee voimaan, jos on käyttänyt aikatariffiviikon 1 tai 2.
4. Arvonnin jälkeen vapaiksi jääneet viikot ovat kaikkien vähintään 1 vuoden jäsenenä olleiden varattavissa.
5. Vapaaviikon ja rahapalkkion ansainneet voivat varata vapaita viikkoja arvonnin jälkeen luokista 3 ja 4. Jos 1 tai 2 luokan viikko jää käyttämättä, voidaan myös niitä antaa vapaaviikon ansainneen käyttöön. Tällöin majaviikosta peritään 100 €. Varauksen näissä tapauksissa voi tehdä aikaisintaan kaksi viikkoa ennen majoittumista.
6. Majaviikkoa tammi – toukokuun väliseltä ajalta hakevan jäsenen nimi arvontaa varten on toimitettava lapinmajojen hoitajalle syyskuun loppuun mennessä ja kesä – joulukuun viikkoja hakevan huhtikuun loppuun mennessä.
7. Varausmaksu ja loppuerä suoritetaan lapinmajojen hoitajan lähettämien pankkisiirtolomakkeiden mukaisesti.
8. Majavarauksen peruutustapauksessa, jos se tapahtuu myöhemmin kuin 14 vrk ennen varausviikon alkua varausmaksua ei palauteta. Varausmaksu palautetaan vain vakavan ja ylivoimaisen esteen vuoksi, tai sairaustapauksissa lääkärintodistusta vastaan.
9. Johtokuntaan ja / tai toimikuntaan tai muuhun toimeen valittu henkilö saa osallistua kyseisenä vuonna halutessaan lomaviikon arvontaan yhteensä kolmella lisäarvalla, joita voi käyttää joko kevät - tai syysarvonnassa.
10. Mahdolliset epäselvyydet sääntöjen tulkinnoissa ratkaisee lapinmajatoimikunta. Arvonnat suorittaa lapinmajatoimikunta.

Lapinmajojen hinnat 2011

Hinnat Saarihelyssä, Ylläs – Jumpurassa ja Outaladussa

Aikatariffi 1	370 € / viikot 13 – 16, 37 ja 38 (varausmaksu 50 €)
Aikatariffi 2	320 € / viikot 8 – 12, 17, 36, 39, 52 (varausmaksu 50 €)
Aikatariffi 3	240 € / viikot 1 – 7, 18, 19, 25, 26, 29 – 35, 40, 46 -51 (varausmaksu 50 €)
Aikatariffi 4	120 € / viikot 20 – 24, 27, 28, 41 – 45 (varausmaksu 30 €)

Tilapäiseen majoittumiseen on mahdollisuus, jos maja (majat) on vapaa! Tällöin veloitetaan majamaksuna 15 € / he nkilö / vuorokausi.

JÄSENSIHTTEERIN TERVEISIÄ

Muistithan, että jäsentiedotteet voit saada myös suoraan sähköpostiisi paperiversion sijaan? Moni jäsenistämme on jo hyödyntänyt tämän mahdollisuuden. Sähköposti on nykyaikainen ja kätevä tapa tiedonkulkuun ja onhan se myös ekologisempi vaihtoehto! Ilmoittele halukkuudestasi vastaanottaa tiedotteet sähköisesti osoitteeseen:

*Terveisin,
Jukka Kirjonen*

jukka.kirjonen@pp.inet.fi

Retkiä ja vaelluksia vuonna 2011

12.-13.2. Luistelu-/potkukelkkaretki Linnasaaren kansallispuistoon Rantasalmi-Oravi-reitille. Majoitus Rantasalmella. Vetäjinä Nanna Hintsanen 0440877577 ja Hannu Siira 0405565259.

18.-26.3. Hiihto- ja laskettelumatka Kuusamoon ja Rukalle. Majoitus Kuusamon Tropiikissa. Matka tehdään yhdessä Simpeleen Retkeilijöiden kanssa. Yhteyshenkilönä Olavi Patrakka 0405115879.

10.-18.6. Hiirenkorvaretki Saariselälle. Hotellimajoitus. Tehdään päiväretkiä Saariselän eri puolille. Vetäjänä Hannu Siira 0405565259.

5.-13.8. Kesävaellus Saariselälle, lähtöpaikkana Rajajooseppi. Vetäjä Olavi Patrakka 0405115879.

10.-16.9. Ruskavaellus Itä-Lapissa tai Lemmenjoella. Toiveita saa vielä esittää. Bussimatka. Vetäjä Tuula Rahkonen 0400997055.

Imatran Lapinkävijät ry:n toimintasuunnitelmat vuodelle 2011

Yleinen

Vietetään yhdistyksen 60-v juhluvuotta.
Suomen Ladun kevätpäivät ja -liittokokous 16.-17.04.2011
Hyvinkäällä
Suomen Ladun syyspäivät ja -liittokokous 22.-23.10.2011
Vaasassa
Kymi-Vuoksi Latualueen kokoukset ja koulutustilaisuudet
Osallistutaan Suomen Ladun järjestämille kurseille
Osallistutaan EKLUn järjestämille kursseille
Järjestetään eri teemoilla iltatilaisuuksia
Osallistutaan paikallisiin ja lähiympäristön liikuntatapahtumiin
Osallistutaan Vapepan toimintaan
Osallistutaan Pyhät Polut ry:n vaelluksiin

RETKITOIMIKUNTA

Sunnuntairetket kevät- ja syyskaudella 1-2 kertaa kuukaudessa.
Retkikutsut julkaistaan Uutisvuoksen seurapalstalla ja yhdistyksen nettisivuilla
12-13.02. Luistelu/potkukelkkaretki Linnasaaren kansallispuistoon Rantasalmi-Oravi-reiillä. Majoitus Rantasalmella vetäjänä Nanna Hintsanen ja Hannu Siira
18-26.03. Hiihto- ja laskettelumatka Rukalle. Majoitus Kuusamon tropiikissa. Retki tehdään yhteistyössä Simpeleen Retkeilijöiden kanssa. Yhteysenkilönä Olavi Patrakka.
10-18.06. Hiirenkorvaretki Saariselälle. Hotellimajoitus. Tehdään päiväretkiä Saariselän eri puolille. Vetäjänä Hannu Siira
5-13.08. Kesävaellus Saariselälle. Lähtöpaikkana Rajajooseppi. Retken vetäjänä Olavi Patrakka.
Ruskavaellus 10-16.9. Itä-Lappiin tai Lemmenjoelle, kohteeseen voi vielä vaikuttaa. Vetäjänä Tuula Rahkonen.
Tapahtumat: Lumikenkien testausta ja retkiä
02.10. Juhlavuoden polkuretki Vuoksen tuntumassa. Ohjelmassa tehtävärasteja ja kahvistelua.
14.10. Koko perheen kuutamoretkei Lammassaareen, jossa kahvitarjoilu ja makkaranpaistotulet
Retkeilyvälineiden vuokrausta

Melontatoimikunta

Keskiviikon iltamelonnan
Melontaretkiä
Retkimelontakurssi
Kanootinvuokraus
Melonnanohjaaja- ja opaskoulutus
Uimahalliharjoituksia
Suomi Meloo
Erämelonnan SM
Talkoita
Retkiluistelu

Pyöräilytoimikunta

2.5. Pyöräilykauden 2011 avaus, ajetaan ensimmäinen maanantain iltapyöräily ja retken aikana opastetaan perusasioita alkavan kesän pyöräilyyn.
Kesän uutuuksena toteutetaan kokeiluna toukokuussa "viikko-uusimmat" keskiviikkoisin, jolloin uusitaan maanantaina ajettu iltapyöräily.
Järjestetään Sunnuntaipyöräilyt 1 - 2 kertaa kuukaudessa.
Helatorstaina 2.6 ajetaan päiväpolkaisu.
Maastopyöräilyvaihtoehtoa tarjotaan toukokuun lopun ja

kesäkuun alun iltapyöräilyjen aikana.
Yöttömän yön pyöräily ajetaan 18. - 19.6. Lähtö lenkille on klo 22.
Pyöräilyillat jatkuvat myös heinä- ja elokuussa.
Sunnuntaipyöräily Äitsaarelle toteutetaan Äitsäpäivänä heinäkuussa
Jäppilänniemen taidetien pyöräily 6.7.
Museotien pyöräily poljetaan museotiepäivänä 6.8.
Pyöräilykausi päättyy syyskuussa.
Lisäksi on suunnittelussa:
Yhteistapahtuma Kotkan / Karhulan Ladun kanssa Kotkassa.
Kaksoiskaupunkipyöräily Svetogorskiin joko kesä- tai elokuussa.
Pyöräilyviikolla järjestetään tapahtuma "Ladyt polkupyörän renkaan kimpussa".
Autottomana päivänä toteutetaan teematemppaus.
Tarkempi ohjelma ilmestyy ennen pyöräilykauden alkua.

Ollinmajatoimikunta

Pidetään majaa auki hiihtäjille hiihtokauden ajan.
Järjestetään helmikuussa perinteiset tapahtumat: Ollinmajahiihto ja Majahiihto sekä osallistutaan Erähiihtoon.
Tarjotaan Ollinmajan 40-vuotisjuhlakahvit kävijöille maaliskuussa sekä järjestetään laskiaistapahtuma.
Järjestetään latukirkko ja ruska- tai adventtikirkko sekä lauluiltoja.
Ehkä järjestetään yhdistyksen pikkujoulu, riippuen siitä, minkälainen yhdistyksen 60-vuotisjuhla on.
Erilaisia talkoita järjestämällä pidetään maja kunnossa yhdistyksen muuta toimintaa varten.

Lapinmajatoimikunta

Hoitaa majaviikkojen vuokraustoiminnan jäsenille.
Suorittaa majaviikkojen arvonnat touko- ja lokakuussa.
Valvoo yhdistyksen omistamien osakkeiden kuntoa ja kartoittaa korjaustarpeet.
Tekee remonttimatkat Saarihelyyn ja Ylläs- Jumpuraan talvella ja kesällä.
Hankkii uudet taulu-tv:t Saarihelyyn ja Ylläs- Jumpuraan.

Emäntätoimikunta

Emäntätoimikunta toimii pyynnöstä erilaisissa tilaisuuksissa ja talkoissa; valmistaa ruokaa, keittää kahva sekä paistaa lettuja ja pullaa tarpeen mukaan.

Tiedotustoimikunta

Toimittaa yhdistyksen tiedotteet huhti- ja syyskuussa
Tiedotteita kehitetään pääasiassa sähköisessä muodossa (värillinen, kuvia), paperiversio säilyy mustavalkoisena, kuvattomana
Toimittaa Lapinkävijä 60 – vuotisjuhlalehden joulukuussa
Lehteen tulee 10 viime vuoden pienoishistoriikki, jokaiselta toimikunnalta
Ylläpitää yhdistyksen kotisivuja internetissä
Hoitaa yhdistyksen leikekirjaa.

VUOSIKOKOUS 2010-11-18

Imatran Lapinkävijät ry:n syyskokous pidettiin torstaina 11.11.2010 kello 18.30 Stora Enson Kaukopään tehtaankokousta Ensolassa. Paikalle oli saapunut 38 yhdistyksen jäsentä.

Yhdistyksen puheenjohtaja Martti Heinonen avasi kokouksen kertoen yhdistyksen päättävän vuoden toiminnasta ja toivotti osallistujat tervetulleiksi. Lisäksi kuultiin toimikuntien kuulumisia. Vietettiin hiljainen hetki Aarno Sunin muistoksi.

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Markku Rätty ja sihteeriksi Sirkka Ruokolainen. Pöytäkirjan tarkastajiksi ja ääntenlaskijoiksi valittiin Nanna Hintsanen ja Maija Pakarinen.

Johtokunnan ja toimikuntien toimintasuunnitelmat vuodelle 2011 vahvistettiin esitetyssä muodossa.

Hyväksyttiin johtokunnan esitys pitää palkkiot ja kulukorvaukset ennallaan. Hyväksyttiin johtokunnan esitys pitää jäsenmaksut vuoden 2010 tasolla.

Yhdistyksen varainhoitaja Ilmo Pesonen esitteli talousarvioesityksen vuodelle 2011, joka hyväksyttiin esitetyssä muodossa.

Yhdistyksen puheenjohtajana vuoden 2011 jatkaa Martti Heinonen. Johtokuntaan valittiin vuosiksi 2011 – 2012 Tuula Kotola, Ilmo Pesonen ja Heikki Huolman. Johtokunnassa jatkavat vuonna 2011 Arja Lifländer, Tuula Rahkonen, Hannu Siira, Ritva Pesonen ja Pekka Sarkanen. Varajäseniksi vuodelle 2011 valittiin Sirkka Ruokolainen ja Reino Ylä – Mononen.

Toiminnantarkastajaksi valittiin Tarja Oinonen ja varatoiminnantarkastajaksi Maija Juusola.

Nimettiin 7 toimikuntaa ja niihin jäseniä seuraavasti:

Retkitoimikunta:

Hannu Siira, Tuula Rahkonen, Nanna Hintsanen, Olavi Patrakka, Maija Pakarinen, Martti Räisänen ja Arto Vilkkö.

Melontatoimikunta:

Tuula Kotola, Markus Lehtinen, Hannu Parkkonen, Pekka Sarkanen, Tuija Hämäläinen ja Irmeli Pelkonen.

Tiedotustoimikunta:

Arja Lifländer, Tuula Rahkonen, Jukka Kirjonen, Olavi Pääkkönen ja Jouko Kosonen.

Ollinmajatoimikunta:

Tuula Rahkonen, Veijo Virkkunen, Marja – Leena Kanervo, Ritva Pio, Jouko Kosonen, Osmo Kaksonen ja Virve Kinni.

Emäntätoimikunta:

Paula Kaksonen, Sirkka Ruokolainen, Eila Schalin ja Seija Lankinen.

Lapinmajatoimikunta:

Sirkka Ruokolainen, Martti Heinonen, Heikki Huolman, Hannu Siira, Timo Karjalainen, Osmo Kaksonen, Kari Hämäläinen ja Risto Pajari.

Pyöräilytoimikunta:

Irma Lajunen, Kari Myyryläinen, Reijo Siitonen, Jyrki Miikki ja Maija – Liisa Pitkänen.

Ollinmajan hoitajaksi valittiin Tuula Rahkonen ja Lapinmajojen hoitajaksi Sirkka Ruokolainen. Jäsensihteerinä jatkaa Jukka Kirjonen. Koko yhdistyksen leikekirjaa hoitaa tiedotustoimikunta ja melontaretkien leikekirjaa melontatoimikunta. Kanoottivajaa hoitaa melontatoimikunta, kunnes löydetään uusi kanoottivajahoitaja.

Muut asiat: käsiteltiin uusitut Lapinmajojen arvontasäännöt, joihin tehtiin muutos kohtaan 5.

Päätettiin jatkaa entistä menettelyä kokouskutsujen ja tiedonantojen julkaisemisesta. Niistä ilmoitetaan Uutisvuoksen ilmaisjakelunumeroissa sekä yhdistyksen internet – sivuilla.

Osoitemuistio

Puheenjohtaja

Martti Heinonen
puh 05 473 2063
gsm 0400 754 102
heinonen.martti@gmail.com

Retkitoimikunta

Hannu Siira
puh 05 436 9061
gsm 040 556 5259
hannu.siira@pp1.inet.fi

Lapinmajojen hoitaja

Emäntätoimikunta
Sirkka Ruokolainen
gsm 050 326 5587
ruokolainen.sirkka@elisnet.fi

Sihteeri

Ritva Pesonen
gsm 040 757 9701
ritu.pesonen@pp.inet.fi

Melontatoimikunta

Tuula Kotola
gsm 040 574 01835
kotola@hotmail.com

Ollinmajan hoitaja

Ollinmajatoimikunta
Retkivarusteiden hoitaja
Tuula Rahkonen
gsm 0400 997 055
jahvapahva@gmail.com
gsm 040 532 2077
hihtokaudella

Varainhoitaja

Ilmo Pesonen
gsm 0400 656 911
i.pesonen@pp.inet.fi

Kanoottivajanhoitaja

Melontatoimikunta hoitaa vajan toistaiseksi.
gsm 040 532 2077 melontakaudella

Jäsensihteeri

nettisivujen hoitaja
Jukka Kirjonen
gsm 0400 678 999
jukka.kirjonen@pp.inet.fi

Pyöräilytoimikunta

Irma Lajunen
puh 05 413 2028
gsm 040 827 4136
irma.lajunen@pp.inet.fi

Tiedotustoimikunta

Arja Lifländer
gsm 040 845 3824
aliflander@gmail.com

Imatran Lapinkävijät netissä:
<http://Yhdistykset.etela-karjala.fi/imlapink/>

Tietoa myös Suomen Ladun kautta:
www.suomenlatu.fi

Suomen Latu
Radiokatu 20
00240 Helsinki
puh vaihde 044 722 6300

Haluatko liittyä Imatran Lapinkävijöiden jäseneksi ?

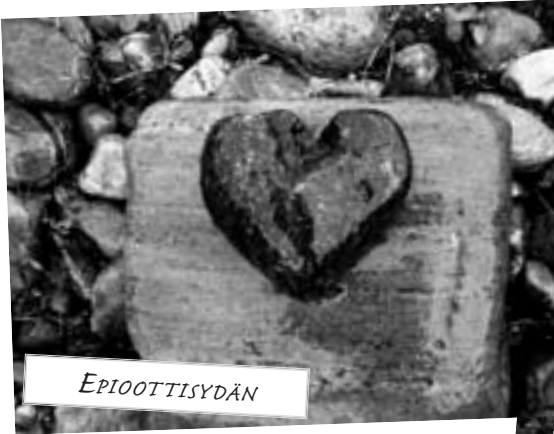
Suomen Latu ry:n jäsenenä saat monia etuja:

- Monipuolista toimintaa, samanhenkisiä ystäviä
- Kuntoliikunnan ja retkeilyn erikoisjulkaisun Latu ja Polku -lehden kotiisi 8 kertaa vuodessa
- Oman yhdistyksesi tiedotteet ja palvelut
- Alennuksia Suomen Ladun koulutustilaisuuksiin, lomakeskuksiin ja vaelluksille
- Jäsentuotteita ja kirjallisuutta jäsenhintaan
- Suomen Retkeilymajajärjestön jäsenedut: Alennuksia kotimaan retkeilymajoissa sekä kansainvälisen retkeilymajakortin ja leirintäkortin jäsenhintaan.

Lähetä henkilötietosi (nimi, osoite, puhelinnumero, syntymäaika, sähköpostiosoitteesi) jäsensihteerille:

jukka.kirjonen@pp.inet.fi

Jäsenmaksut 2011	1. jäsen	17€
	Perhemaksu	27€
	Nuorisojäsen 19 v.	7€
	Rinnakkaisjäsen	11€

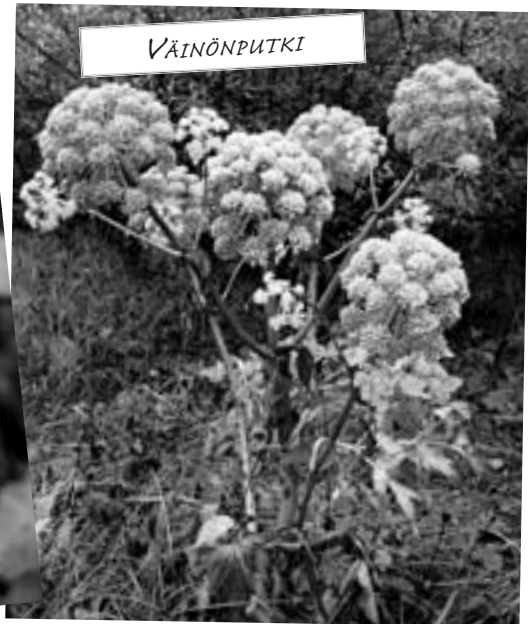
EPIOOTTISYDÄN

KAHLUUPAIKALLE

PULSKANEILIKKA

VÄINÖNPUTKI

OSOITTEENMUUTOS

Nimi _____

Vanha osoite _____

Uusi osoite _____

_____

Puh. _____

Sähköpostiosoite _____

Mukana muuttavat Imatran Lapinkävijän perhejäsenet:

_____

_____

_____

postimerkki

**IMATRAN
LAPINKÄVIJÄT**
Jukka Kirjonen
Tuulikallion katu 22 C21

55120 IMATRA

HUOM! Jäseneksi voit ilmoittautua myös verkon kautta: www.suomenlatu.fi

ILMOITTAUDUN IMATRAN LAPINKÄVIJÄT UUDEKSI JÄSENEKSI

Nimi _____

Syntymäaika _____

Osoite _____

_____

Puh. _____

Sähköpostiosoite _____

Jäseniksi liittyvät perhejäsenet:

Nimi _____ synt. _____

Nimi _____ synt. _____

Nimi _____ synt. _____

postimerkki

**IMATRAN
LAPINKÄVIJÄT**
Jukka Kirjonen
Tuulikallion katu 22 C21

55120 IMATRA

Yhdessä Vantaan varrella

Vantaa

SUOMEN LATU
YHDESSÄ

Suomen Ladun 54. Leiripäivät Vantaan Hakunilassa 1.-3.7.2011

Alustava ohjelma!

Beach-volleyt - Stand up - Avajaiset - Tulinäytös - Tutustumistanssit - Iltanuotiolla lauluja - Singstar-karaoke - Keskiyön uimaretki Kuusijärvelle - Vaelluskisan A-sarja, vaelluskisan B-sarja, vaelluskisan C-sarja ja karnevaalisarja - Lentopallot - Kiertoajelu lähialueen nähtävyyksiin - Pyöräretket lyhyt ja pitkä - Tikkurilan teatterin Sirkuskoulu - Kyykkämestaruuskilpailut - Suunnistus- Latualueiden mölkkymestaruusturnaus - Perheiden softlentsipelit!

Leiripäivät järjestää!

Vantaan Latu

Vantaan Latu ry, Keravan Latu ry ja Espoon Latu ry

<http://yhdistykset.etela-karjala.fi/imlapink/>